

(İNCİL)

Gospel of John in Kurmanji-Kurdish

GBV 66304

© Gute Botschaft Verlag
Postfach 80
D-35673 Dillenburg

1994

MIZGINİYA İSA MESİH Lİ GORA YÜHENNA

(İNÇİL)

Gospel of John in Kurmanji-Kurdish

GBV 66304

© Gute Botschaft Verlag
Postfach 80
D-35673 Dillenburg

1994

GBV

1 Destpêkê de Kelam hebû. Kelam tev Xudê bû û Kelam Xudê bû. **2** Ew destpêkê de tev Xudê bû. **3** Her tişt bî navberiya wê çêbû, qet tiştek jî bê wê çênebû. **4** Heyat Wê de bû û heyat ronahiya insanan bû. **5** Ronahi lı tariyê de şewle dîde û tariyê Ew fehm nekîr, (bindest nekîr). **6** Mîrovê ku aliyê Xudê'de hate şandîn, Yehya (peyxamber) derket meydanê. **7** Ev zîlam jî bo şehadet kırınê hat; da jî ronahiyê re şehadeti bikırana û herkes bî destê wi iman bikırana. **8** Ew bî xwe ne ronahi bû, lêbelê wi derbarê Nurê de şehadeti kır û jî bo vê yekê ew hate dînê. **9** Lê Nur'a hati dînê ya ku her insani ronahi dîke Nur'a heqiqi hebû. **10** Ew dînê de bû û dînê bî Wi hate hebûnê, feqet dînê Ew nas nekîr. **11** Ew hat cem yên xwe, feqet xelkê wi, (gelê wi) Ew qebûl nekîr. **12** Encax ew kesê ku iman bî Navê Wi anin û Ew qebûl kırın, Wi heq da wan hemûyan ku ew bîbin

zarokêñ Xudê. **13** Ew kes ne ji xwinê, ne ji irada bedenê û ne ji bî daxwaza insênin; encax ew ji Xudê welidin.

14 Kelam bû insan û lî nav me'de jiycin kîr. Me ji tijibûna Wi ya bimbarek, merhemet û rasti ya Bav (yanê ya Xudê) û me bîlîndtîriya Lawê Xudê yê tenê dit. **15** (Hezretê) Yehya bo Wi şehadeti kîr, gazi kîr û wîsa got: „Ewê ku dû mîn re tê, ji mîn mezîntir, bîlîndtîr e. Ji ber ku Ew ji beri mîn hebû, û yê ku mîn behsa Wi kîr Ev e.“

16 Me hemûyan ji tijibûna Wi de merhemet lî ser merhemetê girt. **17** Şeriat bî destê (Hezretê) Mûsa hate dayinê, feqet lîtif, û heqiqet bî destê İsa Mesih hate dayinê.

18 Qet insaneki tu caran Xudê nedîtiye. Feqet Lawê Wi'yê delal yê ku bî Xwe ji Xudê'ye û hemêza Xudê'de ye, Wi Xudê daye nas kîrin ê.

Hatîna Yehya peyxamber

19-20 Dema ku, Yahûdiyan ji Qudsâ Şerif xeberçi şandîn ba Yehya jê pîrskîrin û gotin, tu ki yi? Wê çaxê Yehya wîsa şehadeti

kîr, wi aşkîre qise kîr û inkar nekîr – „Ez Mesih ninim got.“

21 Wê çaxê wan got, „lê tu ki yi? Tu İlyas i?“ Yehya got, „na“. Wan got, tu Ew Peyxamber i? Wi got, „na.“

22 Wê çaxê şiyandiyan, (xeberçîyan) gotin ku, „ma naxwe tu ki yi? ji me re bîbêje ku em xeberê bîdîn yênu ku em şandîne“. „Tu ji bo xwe çi dîbêji?“

23 Yehya (peyxamber) got ez ew dengim, ewê ku mina „Yeşaya (peyxamber) dîbêje rî'ya Xudan rast, (dûz) bîkîn, ew dengê ku çolê de bo wi bang dîke.“

24-25 Hîn kesên Fêrisiyan ji Yehya're gotin, tu Mesih nini, İlyas nini û ew Peyxamber ji nini, çîma tu vaftiz dîki?

26 Yehya (peyxamber) wan re wîsa got: „Ez bî avê vaftiz dîkim, feqet lî nav we de yeki dîn heye, yê ku hun nas nakîn. **27** Yê ku lî dû mîn re hat, Ew e. Ez laiq ninim ku bendê çarixê Wi vebikim.“ **28** Vana Hemû aliyê bajarê Şeriat lî Bêtanyê'de, şuna ku Yehya (peyxamber) vaftiz kîribû lî wê derê hatîn çêbûnê.

Berxê Xudê

29 Rojek arê de derbaz bû, Yehya (peyxamber) dit ku Isa ber bî wi hat û wi wîsa got: „Mêze, Berxê Xudê yê ku gunehêن dinê ji ortê heltine! **30** Yehya bo xwe got, lî dû mîn re yeki dîn tê, Ew jî mîn hêjatîr e. Jî ber ku yê mîn gote Ew jî beri mîn hebû ev Ew e, (yanê Isa'ye). **31** Mîn Ew nas ne dikir, feqet bona ku Israil Wi nas bîke mîn bî avê vaftiz kîr û hatîm.“ **32** Yehya (peyxamber) şehadeta xwe wîsa domand (dewam) kîr: „Mîn dit ku Rîh'ê bîmbarek ji jor'de mina gogerçinekê hate xwar û ser Isa Mesih sekini. **33** Mîn Ew nas ne dikir. Feqet yê ku ez şandîm ku bî avê vaftiz bîkim, Wi got ku Rîh'ê bîmbarek lî ser ki dayne û bise-kîne, yê ku bî Rîh'ê bîmbarek vaftiz bîke, Ew e. **34** Mîn jî dit û şehadeti kîr û got, Lawê Xudê Ev e.

Şagirtên Isa yêن pêşî

35 Dörtira rojê Yehya peyxamber disa lî tev du şagirtê xwe bû. **36** Isa lî wê derê're der-

baz bû, Yehya mîze Isa kîr û got, „Mêze Berxê Xudê!“

37 Dema ku wan du şagirtan ev gotine bîhistin, ew lî dû Isa çûn. **38** Isa dema ku vegeriya, dit ku ew lî dû wi têن. Isa jî wan pîrsi û got, „hun'lî çî digerin?“

Wan jî jî Isa re got: „Tu lî kuderê rûdîni Xudan?“ (yanê Rabbi) Mana Xudan, Mamos-te ye.

39 Isa jî wan re wîsa got, „Werîn û bîbinin.“ Ew lî tev Isa çûn û şuna ku Isa rûdînîşt ditin û wê rojê ba Isa man. Saet wi çaxê çar bû. **40** Yê ku dengê Yehya (peyxamber) bîhistin û lî dû Isa çûn, ew yek bîrayê Simon Petrûs, Andrêya bû. **41** Andrêya beri bîrayê xwe Simon dit û jê re got, „Me Mesih dit.“ (Mana Mesih mesh kîrin e)

42 Andrêya bîray xwe bir cem Isa. Isa mîze wi kîr, jî wi re got, „Tu lawê Yûhenna Simon i. Dû vê rojê re navê te Kifas e.“ (Mana Kifas zînar e).

43 Dörtira rojê Isa niyet kîr ku, bîçe bajarê Celilê. Wi mîrovek dit navê wi Filipûs bû û Isa, Filipûs re got, „lî dû mîn were.“

44 Filipûs jî bajarê Andrêya û Petrûs bû jî

bajarê Bêtseyda. **45** Filipûs Natanyel dit û jê re got, „Ewê ku Müsa (peyxamber) derbarê wi de nîvisiye Şeriatê de û yê ku peyxamberan ji behsa wi kırine, Lawê Üsiv, Isa'y Nisreti me dit.“

46 Natanyel, ji Filipûs pîrs kîr û got: „Jî bajarê Nisretê tişteke rînd, (qenc) derdikeve?“ Filipûs got, „Were û bîbin e.“

47 Isa, dit ku Natanyêl ber bî Wi hat, wê çaxê ji bo wi wîsa got, „Mêze, Îsrail kê heqiqi! Lî dilê wi de hile tune.“

48 Natanyel got, „Tu mîn ji kû nas dîki?“ Isa, got: „Wexta ku Filipûs hê bang te nekiribû, mîn tu bin dara hêjirê de diti.“ **49** Natanyel got, „Xudan, tu Lawê Xudê û padışahê Îsrail'i!“

50 Isa jê re got, „bona ku mîn ji te're got mîn tu bin dara hêjirê de diti, tu iman dîki? Tê hê ji van tiştana gîrtir û mezîntir tişt bîbini.“ **51** Isa got, Ez we re bî rasti bî rasti dîbêjîm, ezman vedîbe û Mîlyaketên Xudê, lî ser Lawê insan de bîlind dîbin û têne xwar; hun ji wi bîbinin.“ (Mana Lawê insan, Isa Mesih'e.)

Mûcîza Isa ya pêsi

2 Roja sisêyan gunde kê bajarê Celilê de gundê Kana de dawatek hebû. Dayêka Isa lî wê derê bû. **2** Isa û şagirtên wi ji hatîbûn dawet kîrin. **3** Wexta ku şerab xelas bû dayêka Isa, ji wi re got, „Şerab xelas bû.“

4 Isa got, „Jîník te çi ji mîn e? Saeta mîn hê nehatiye.“

5 Dayêka Isa, kesê ku xizmet dîkîrin ji wan re got, „Isa ji we re çi bêje wê bîkin.“ **6** Bo edeta paqîj bûna Yahûdiyan, lî wê derê şeş kûpêñ kevir hebûn ku her kûpekê de heyştê litir heta sed û bist litir av cîh dîbû.

7 Isa ji xizmetçîyanre got, „Kûpan bî avê tiji bîkin.“ Wan kûp heta lêvîka re tiji kîrin.

8 Isa dû re ji xizmetçîyanre got, „nîha ji ji vîna bigîrin û ji serdarê dawatê re bîbin.“ Wan ji birin. **9-10** Serdarê dawatê ew ava ku bû şerab tam kîr. Wi ne zani ku ew şerab ji kû hatîye, feqet xizmetçiyê ku av ji kûp de derxistibûn, wan dizaniya. Serdarê dawatê bang zava kîr û got, „xelk pêsi şeraba rînd dîde, dema ku zehf vexwarin, ya ne rînd

dîde. Feqet te şeraba rînd heta niha hilan-dîye.“

11 İsa ev mûcîza xwe ya pêşî dî gundekê bajarê Celîlê de, dî gundê Kana de çêkir û qudreta xwe nişan da. Şagirtên Wi ji iman bî Wi anin.

İsa tucaran jî ibadetxanê dîke der

12 Dû wê rojê re, (jû pê ve re) İsa, dayêka İsa, bîrayêni wi û şagirtên Wi bî hev re çûn Kefernahumê û çend rojan li wê derê man.

13 İda Yahûdiyan ya derbazbûnê, (yanê ya pasoxê) ji nêzik dibû. İsa ji çû Qudsâ Şerifê.

14 Lî wê derê dewar, mih û lî tev yên ku gogerçin difirotin (tucar) rûniştibûn û pere hûr dikirin. İsa ji ew ditin. **15** Wi ji bendikan qamçiyek çêkir hemû, tev dewar û mîhîn wan ji wê kîr der, yên ku pere hûr dikirin perêni wan rijand maseyên wan ji gêr kîr. **16** Yêni ku gogerçin difirotin, İsa ji wan re got, „vana ji vê derê ra bîkin, mala Bavê min nekin malek ya ticaretê!“

17 Wê demê şagirtên wi ew yeka ku (kitîba bimbarek) de hatiye nivisin anin bira xwe

„Xireta ku min ji bo mala te kîr, min dixwe xîlas dîke.“ **18** Yahûdiyan ji İsa pîrs kîrin, „Madem ku tu va tiştan çêdiki, tu mûcîzekê çawa nişanê me bîdi?“

19 İsa wîsa got: „Vê İbadetxanê hilşinîn, ez wê sê rojan de disa çêbikim.“

20 Yahûdiyan, İsa re gotin, „Ev ibadetxane çel û şeş salan de hate çêkirin, ma tu wêna sê rojan de çêdiki?“

21 Feqet İbadetxana ku İsa got, ew bedena wi bû. **22** Dema ku İsa ji mirinê ra bû, şagirtên wi ev gotine, anin bira xwe û iman bî Kelama İsa û bî nîvisen bimbarek anin.

23 Bajarê Qudsâ Şerif de dema cejna (ida) derbazbûnê de İsa zehf mûcîze çêkir û ew kesen ku ev mûcîze ditin, iman bî Navê İsa anin.

24 Feqet ji ber ku İsa dîlê hemû insanan nas dikir, bî wan baweri nedikir. **25** Derbarê insan de qet ihtiyac tîne bû ku yeki ji İsa re tiştek bigota. Jiber ku wi tiştê dîlê insan de derbaz dibûn dizaniya.

3 1-2 Serdarek yê Yahûdiyan bî navê Nîkodim de hebû. Ev mîrov Fêrisi bû, (yanê mirovekê ilmdar bû), ew şevekê hate cem Isa û ji wi're got, „Xudan, em dizanın ku tu mamotoye yi û Xudê tu şandıyi. Jîber ku eger Xudê li tevê nebe, qet kesek nîkare van mûcizeyên ku tu çêdiki, çêbîke.“

3 Isa ji wi re wîsa got: „Ez ji te re bî rasti bî rasti dîbêjîm, heta ku insanek ji nû ve newelide nîkare padışahiya Xudê bîbîne.“

4 Nikodim, jê pîrs kîr, „Mîrovê ku kal (êxtiyar) bûye çawa dîkare ji nû ve bîwelîde? Dîkare ku disa bîkeve rehma, (yanê zîkê) dayêka xwe û disa were dînê?“

5 Isa wîsa got: „Jî te re bî rasti bî rasti dîbêjîm, heta ku insanek ji avê û ji rîh de newelide, nîkare ku bîkeve padışahiya Xudê. 6 Yênu ku ji bedenê welidîne beden in û yênu ku ji Rîh welidîne Rîh in. 7 Şaş nebe ku, mîn ji te're got hun gerek ji nû ve bîwelidin. 8 Ba kijan aliyê de bîxwaze wîsa tê; tu dengê wê dîkari bîbihizi, feqet ji kû ve tê û diçê kû derê tu wê nîzani. Hemû kesê ku Rîh'de welidîne ji wîsane.“

9 Nikodim ji Isa pîrs kîr û got: „Vana çawa

dîkarin çêbin?“ 10 Isa ji wi re wîsa got: „Tu mamosteyê Îsrail i û disa ji tu van tîştan fehm naki?“ 11 Te re bî rasti bî rasti dîbêjîm, em tîştê ku dizanın dîbêjîn û tîştê ku me dit wan şehadet dîkin û hun şehadetiya me qebûl nakîn. 12 Dema ku mîn ji we re behsa tîştê dînê kîr we iman nekîr, wê çaxê eger ez behsa tîştê ezmani bîkîm hunê çawa iman bîkîn? 13 Jî xeyri Lawê İnsân yê ku ji ezman hatîye xwar qet kesek derneketiye ezmanan. 14 Çawa Mûsa (peyxamber) di çolê de mar bîlînd kîr, gerek Lawê İnsân, (yanê Isa) ji wîsa bîlînd bîbe jor. 15 Wîsa ku, hemû kesê ku iman bî Wi binin, bîgihîjin heyata, (yanê jiyana) abedin.

16. Çimki Xudê evqas pîr (zehf) hez ji dînê kîr ku, Lawê xwe yê delal û tenê da, (yanê feda kîr). Wîsa ku, yênu iman bî Wi binin qet kesek ji wan mehf nebîn, feqet hemû bîgihîn jiyana abedin. 17 Xudê Lawê xwe neşand dînê ku, ew hukum li dînê bîke, Ew şand ku dînê bî wi xîlas bîbe. 18 Ew kesê ku iman bî Wi binin mehkum nabîn; feqet yê ku iman bî Wi nekîrin, ew ji xwe hatîne hukum kîrin. Jîber ku iman bî navê

Lawê Xudê'yê delal û tenê nekırine. **19** Hukum ji ev e: Ronahi hat dînê, feqet insanan ji ronahiyê zêdetir ji tariyê hezkırın. Jiber ku xebatên wan xirab bûn. **20** Her ki xirabiyê dîke, ji ronahiyê nefret dîke da ji bo ku xebatên wi eyb nebin ne werin ronahiyê. **21** Feqet yê ku xebatên wi rîndin ji bo ku xebatên wi xuya bikin, ku wi bî Xudê re kîriye ew tê ronahiyê.

Şehadet kırına Yehya (peyxamber)

22 Pişti vê yekê Isa û şagirtên xwe hatin diyarê Yahûdiyê. Isa midetkê lî tev wan lî wê derê dîma û vaftiz dîkir. **23** Yehya (peyxamber) ji nêzikê Salimê, bajarê Aynonê de vaftiz dîkir. Çimki lî wê derê zehf av hebû. İnsan dihatin û vaftiz dîbûn. **24** Yehya (peyxamber) hê nehatu heps kîrin. **25** Wê sîrê de navbera şagirtên Yehya (peyxamber) û Yahûdikê de derbarê paqîj bûnê de gengeşî derket. **26** Şagirtên Yehya (peyxamber) hatin ba Yehya û gotin „Mamosta“, „Yê ku aliyê çemê Şeriay de lî tev te bû, yê ku te derbarê Wi de şehadeti kîr, va

ye ew mirov vaftiz dîke û herkes ji tere ba Wi.“ (Wan ev bo Isa Mesih got). **27** Yehya (peyxamber) wişa got: „Dema ku jorde, (yanê ji aliyê Xudê'de) tiştek neye dayin, kesek nikare tiştekê bistine. **28** Min got ez Mesih ninim, lêbelê ez xeberçiyê Wi me û hun ji şehidê van gotinê min in. **29** Bûk ya kî ye, zava ji Ew e. Lêbelê yê ku ba zava dîsekîne, dostê zavê ye û dema ku ew dengê zava dîbihize, zehf kîfxweş dibibe. Eşqa min ji bî vi awayi hat temam kîrin. **30** Ew gerek mezn bîbe û ez ji piçûk bîbim. **31** Yê ku jor de hatiye xwar, ji herkesê bilindtir e. Yê ku ji dînê ye dînyewi ye û behsa, (qala) dînê dîke. Yê ku ji ezmin de hatiye xwar, lî ser herkesire ye. **32** Wi çi ditiye û çi bihistiye ji wi re şehadeti dîke, lê belê şehadeti ya wi kes qebûl nake. **33** Yê ku şehadeti ya Wi qebûl dîkin, wan erê kimriñe ku Xudê heqîbet e, (rastiye). **34** Ew kesê ku Xudê şandiye, Ew gotinê Xudê dîbêje. Çimki Xudê, Rîh bî pivandinê nade. **35** Bav, Law hez dîke û her tiş daye dest Wi. **36** Yê ku iman bî Law bine jiyanâ wi ya abedin heye. Lî belê yê ku imanê bî Law

neke ew jiyanê nabine lê belê xezeba Xudê lı ser wi dîmine.

4 1-3 Fêrisyan bîhistin ku Isa ji Yehya (peyxamber) zîdetir şagirtan qezenc dîke û vaftiz dîke. Hal bû ku Isa bî xwe vaftiz nedîkîr, şagirtên Wi vaftiz dîkirin. Dema ku Isa ev zani ji Yahûdiyê weqetiya û disa çû bajarê Celilê. **4** Û lazîm bû ku ew lı nav bajarê Semiriyê re derbaz bîbûya. **5** Bî vi awayi hat bajarki Semiriyê navê wi Sihar bû. Ew der nêzikê erdê Üsîv (peyxamber) bû ew erdê ku bavê wi, Yaqup (peyxamber) dabû wi. **6** Bira (Qûya) Yaqup (peyxamber) ji lı wêderê bû. Bona ku Isa rîwitiyê de westayi bû, cem birê rûnişt. Saet ji devdevi dîwazdeh bû. **7** Jînîk ji Semiriyê hat ku avê bîkışine. Isa ji wê re got, „avê bîde mîn, ez vexwîm.“ **8** Şagirtên Isa ji bo kîrina xwarinê çûbûn bajêr.

9 Jînika Semiriyê ji Isa re got, „Tu Yahûdi û ez ji jînîkek Semiriyi me, bî çi awayi tu ji mîn avê dîxwazi?“ Çîmki eleqadar kê Yahûdi ji xelkê Semiriyê re tune.

10 Isa ji jînîkê re wîsa got: „Eger ku te xela-

ta Xudê û yê ku ji te re dîbêje avê bîde mîn nas bîkîriña û bîzanina yê ku lı tev te qise dîke, ki ye, te wê ji Wi av bîxwasta, Wi ji wê ava jiyanê bîdana te.“

11 Jînîk got, „Efendi“, „te re tîştekê ku tu pê avê bîkîşini tune û bir ji kûr e; ji kû derê ava jiyanê bî te re heye? **12** Ma tu ji kalikê me Yaqup peyxamber mezîntir i? Wi ev bir daye me, bî tev law û dewarêن xwe ji jî vê avê vexwarîn.“

13 Isa wîsa got: „Ki ji vê avê vexwe, ew disa ti dîbe. **14** Feqet ki wê ava ku ez bîdîm vexwe tu caran ti nabe. Ava ku ez bîdîm di hundurê wi de ji bo jîyana abedin dîbe kaniya ku dîherike.“

15 Jînîkê got“ „Efendi“, „vê avê bîde mîn ku ez ne ti bîbîm û ne ji bona av kîşandinê heta bî vê derê werim.“

16 Isa, jînîkê re got, „here gazi mîrê xwe bîke û were vê derê.“

17 Jînîkê got: „Mîrê mîn tune.“ Isa ji jînîkê re wîsa got, „bona ku te got mîrê mîn tune, te rast qise kîr. **18** Çîmki, „Tu bî pênc mîran re zewiciyi. Ev mîrê ku tu niha tevê dîsekîni ji mîrê te nine. Te rasti got.“

19 Jînîkê ji İsa re got: „Efendi, ez dîbinim ku Tu peyxamber i. **20** Kalikên me lî vi çiya de ibadet kîrin, û hun dîbêjin ku şundê ibadet kîrinê Qudsâ Şerif e.“

21 İsa ji wê re wîsa got: „Jînîkê, bawer bî min bîke, saet tê ku, Bav re (yanê Xudê re) ne lî wi çiyayı û ne ji lî Qudsâ Şerif de hun ibadet bîkin! **22** Hun ibadet dîkin û nîzanın ku jî ki re, em ibadet dîkin û zanın ku jî ki re dîkin. Çîmki xilasi ji Yahûdiyan e. **23** Lî belê yên ku Bav re, (yanê Xudê're) ji dil ibadetê rih'de û heqîqetê de dîkin ew saeta tê û ew saet niha ye. Bav ji lî wan dîgere yên ku wîsa ibadetê jê re dîkin. **24** Xudê Rih e, ew kesê ku jî wi re ibadet dîkin ji gerek bî rih û bî heqîqetê bîkin.“

25 Jînîkê ji İsa re got, „Mesih yê ku hatiye mesh kîrinê, ez zanım ku ew wê were, û Ew wê derbarê her tiştê de xeberê bîde me.“ **26** İsa got, yê ku bî te re qise dîke ez, Ew im; (yanê Mesih Ez'im got!)

27 Wê demê şagirtên İsa hatin. Jî ber ku İsa bî jînîkekê re qise dîkir ew şas man. Lî bele disa ji qet kesi, „İsa re negot ku tu çi

dîxwazi?“ an ji, „Tu çîma bî wê jînîkê re qise dîki?“

28-29 Dû re jînîkê kûzê avê cih hîşt çû bajêr û xelkê re wîsa got: „Werîn, mîrovê ku her tiştê ku min kîriye ji min re got bîbinin. Ecêba Mesih Ev e?“ **30** Xelk ji bajêr derket dest pê kîrin û berbi İsa hatin.

31 Wi çaxê şagirtên İsa, rîca kîrin û gotin, „Xudan, nan bîxwe!“

32 Ema İsa got, „Xwarînek min heye, hun wê nas nakin.“

33 Şagirtan ji hevûdu pîrs kîrin û gotin: „Ecêba kesi ji Wi re xwarîn anîye?“

34 İsa wan re got, „xwarîna min ewe ku, xwastîna yê ku ez şandîm binim şunê û karê Wi temam bîkim.“ **35** „Hun, nabêjin ekîn çîninê re hê çar meh hene? Va ye, ez ji we re dîbêjîm, serê xwe bîlind bîkin û mîze zeviyan bîkin. Ekîn zer bûne û çîninê re hazır in! **36** Bona yê ku ajotîye û yê ku dîçine bî hev re dîlgeş bîbin, yê ku dîçine ucreta xwe dîgire û ji bo jiyana abedin ji ekînê top dîke.“ **37** Ew gotina ku, „Yek dajo û yeki dîn ji dîçine, dî vê yekê de raste. **38** Min hun, bo çînîna mehsûlek ku

we emeg jî bo wi xerc nekîr şandîn. Hîne
dîn emek dan, hun ji ketin nav emegê wan
de.“

39 Dî wi bajari de gelek kesên Semiriyê lî
ser gotina jînîkê jî ber ku wê şehadeti kîr û
got, „her tiştê ku mîn kîriye İsa jî mîn re
got“ iman bî İsa anin. **40** Xelkê Semiriyê
hatin cem İsa û jê rîca kîrin ku Ew lî cem
wan bisekîne. Ew jî lî wê derê du rojan ma.
41 Ser soza wi hê gelek kesên dîn jî hatin
imanê.

42 Evana jî jînîkê re digot: „Edî sebeba
imanâ me ne bî gotina te ye.“ „Me jî bî
guhê xwe bîhist û em dizanîn ku İsa xîlas-
karê dînê yê rast e (yê heqiqi ye.“)

İsa lawê memûr kê sax dîke

43 Pişti van du rojan İsa jî wê derê weqe-
tiya û çû Celilê. **44** İsa bî xwe, şehadeti kîr
ku, peyxamberek dî Welatê xwe'de ne bî
qedr e. **45** Dema ku İsa hat bajarê Celilê,
xelkê Ew rînd pêşwazi kîr. Çîmki ew jî çû-
bûn idê û her tiştê ku İsa dî Qudsâ şerif de
kîribû wan jî ew ditibûn.

46 İsa disa, hat gundê Kana yê bajarê Ce-
lîlê şûna ku wi jî avê şerab çêkîribû. Lî wê
derê memûrek yê Padişah hebû. Lawê wi
Kefernahumê de nexweş bû. **47** Mîrov, de-
ma ku bîhist İsa jî Yehudiyê hat bajarê
Celilê, çû cem İsa û jê rîca kîr ku ew were
lawê wi yê ku ber mîrinêbû sax bike.

48 Wê demê İsa jî wi memuri re got: „Hun
heta alamet û nuwaze nebinin iman na-
kin.“

49 Memurê Padişah jî İsa re wîsa got,
„Efendi, jî beri ku lawê mîn bîmire were
xwar!“

50 İsa got, „Here, lawê te diji.“

Mîrov iman bî gotina İsa ani û çû. **51** Dema
ku ew hê rî de bû xulamên wi berbi wi
hatin, xeber danê û gotin lawê te rînd (sax)
bû. **52** Mîrov jî wan pîrs kîr û got, lawê mîn
kijan saetê de rînd bû. Wan jî wîsa got:
„Duh nivro saet yeki de agîrê wi daket.“

53 Bav fehm kîr ku, ev ew saeta ku İsa jî wi
re gotibû ku, „lawê te diji“ ew saete ye; û
ew bî temamê xelkê mala xwe ve hatin
imanê. **54** Dema İsa jî Yahûdiyê hat Celilê,
ev mûcîza dîduyan bû ku Wi çêkir.

İsa, kûdê hewzê de baş dîke

5 Pışti van tiştan idek ya Yahûdiyan hebû û Isa çû Qudsa şerifê. **2** Lı Qudsê de lı cem wi deriyê jê re deriyê miyan dahat gotin, hewzek hebû bî zimanê İbrani jê re digotin Beythesta; pênc hewşen wi hebûn. **3-4** Lı wê derê kesên kor yên kûd yên falinc û komekê zêde ya nexwaşan radizan. **5** Lı wê derê mirovek nexweş hebû ku si û heyşt sal bû ew nexweş bû. **6** Isa dit ku ew mirove lı wê derê razaye û Isa dizani ku ew ji wexteke dırêj ve nexweş bû, jê pırs kır û got: „Tu dixwazi baş bîbi?“ **7** Wi mirovê nexweş wisa got: „Efendi, dema ku av pêl dide (çelqin dîke) kesê mîn tune ku mîn danin lı nav avê, dema ku ez dixwazim bîkevîm nav avê, ji beri mîn yên dîn dîkevin nav avê.“ **8** Isa ji wi re got, „Rabe doşeka xwe top bîke û bîmeşe.“ **9** Ew mirov tam wê demê de baş bû û doşeka xwe top kir û meşiya. Ew roj roja Septê bû. **10** Jî ber vê yekê Yahûdiyan ji wi mirovi re gotin, „iro roja Septê ye doşeka xwe top neke, çimki ew caiz nine ji bo te.“

11 Ema mirov ji wan re wisa got: „Ew mirovê ku ez baş kîrim, ji mîn re got, doşeka xwe top bîke û bîmeşe.“

12 Jê pırs kîrin û gotin, „mirovê ku ji te re got doşeka xwe top bîke û bîmeşe ki ye?“

13 Mirovê ku baş bûbû nezani ku Ew ki ye. Çimki ew der zehf sixlet bû û Isa ji wê derê xwe dabû aliki. **14** Isa dû re ew mirov ibadetxanê de dit. Got, „mêze tu baş bûyi. Êdi guneh neke ku tiştek hê xîrabitir neyê serê te.“

15 Ew mirov çû ba Yahûdiyan û ji wan re got, ew mirovê ku ez baş kîrim Isa ye.

16 Bona ku Isa roja Septê tiştên wisa çêkir Yahûdiyan zulum lı Wi kîrin. **17** Feqet Isa ji wan re wisa got: „Bavê mîn heta niha dixebeitê û Ez ji dixebeitim.“

18 Jî bo vê yekê Yahûdi hê pêtir bo kuştına Isa dixebeitin. Çimki Isa tenê bî xîrab kîrina roja Sebtê nema bû, lê wi got Xudê bavê mîn e û Wi wisa xwe ji bî Xudê re kîr yek.

İsa heyatê, (yanê jiyanê) dide

19 Isa ji Yahûdiyan re wisa got: „We re bî

rasti bî rasti dîbêjim, gava ku Law kar û xebata Bav nebîne bî xwe û xwe qet tiştekê nîkare bîke. Bav çi bîke lav ji wê tiştê dîke. 20 Çimki Bav ji Law hezdike û hemû xebata xwe nişanê Law dîde. Ber ku hun xwe şâş bîkîn, Ew jî va tiştana gîrtir tiştan nişanê wi bîde. 21 Bav, (yanê Xudê) çawa dikare mîriyan rabîke û jiyanê bîde wan, Law ji wîsa bo ki bîxwaze jiyanê dîde wan. 22 Bav kesi hukum nake, Wi hemû xebata hukum daye Law. 23 Wîsa ku ew kesê ku Bav dîdîn şeref kîrîn Law ji bîdîn şeref kîrînê. Yênu ku şeref nadîn Law, ew şeref nadîn yê ku Law şandîye Bav ji (yanê Xudê ji). 24 „We re bî rasti bî rasti dîbêjim, ew kesê ku gotinênen min bîbîhîzin û iman bî yê ku ez şandîme binin jiyanâ wan ya abedin heye. Hukum ji kesen wîsa nabe, lê ew jî mirinê derbazê jiyanê bûn e. 25 We re bî rasti bî rasti dîbêjim saet tê ku mîri wê dengê Lawê Xudê bîbîhîzin û yênu ku bîbîhîzin ji wê bijin û ew saet niha ye. 26 Çimki çawa ku Bav de jiyan heye, Wi ev selahiyet daye Law ji. 27 Selahiyeta hukum kîrînê ji daye Law. Çimki Ew Lawê Însan e. 28 Jî bo vê

şaş nebîn. Hemû kesê ku mezelê de ne dengê Wi bîbîhîzin, ew saet tê. 29 Û ew jî mezelên xwe derdi Kevin der. Yênu ku rîndi kîrîne bo jiyanê û yênu ku xîrabi kîrîne ew jî bo hukum kîrînê radibin.“

Isa re şehadeti

30 Isa got: „Ez jî ber xwe nîkarım tu tişte bîkîm. Ez çawa dîbîhîzim wîsa hukum dîkîm û hukmî min ji raste. Çimki ez ne lî armanca xwe dîgerim, lê belê ez lî armanca yê ku ez şandîme dîgerim. 31 Eger ku ez bo xwe şehadeti bîkîm, şehadetiya min rast nine. 32 Feqet yeki din heye ew jî bo min şehadetiye dîke. Ez dîzanım şehadeta ku Ew jî bo min dîke rast e. 33 We mîrov şandîn ba Yehya (peyxamber) û wi jî heqiqetê re şehadeti kîr. 34 Lî belê şehadetiya ku min qebûl kîri ne jî insanana, encax jî bo hûn xîlas bîbin ez vana dîbêjim. 35 Yehya (peyxamber), mina çîra kê vêketi, şewle dîde. We wxeste ku şewla wi de, (yanê ronahiya) wi de midet kê şabibin. 36 Feqet şehadetek ya min heye, ew jî ya

Yehya (peyxamber) hê mezintir e. Ev kârên, (xebatê) ku ez dîkîm, yên ku Bav dane mîn, ew ji ji bo mîn şehadetiyyê dîkîn, ku Bav ez şandîm e. 37 Bav, Yê ku ez şandîme, Wi ji bo mîn şehadeti kîriye. We qet zeman kê ne dengê Wi bîhist û ne ji şîkilê Wi ditiye. 38 Kelama Wi dî hundurê we de nasekîne. Çimki hun iman bî yê ku Wi şan-diye, nakîn. 39 Hun Nîvisêñ bimbarek dix-winin. Çimki hun zan dîkîn ku jiyana we ya abedin dî wanda ye. Yêñ ku bo mîn şehadetiyyê dîkîn ji ewin, (nîvisêñ bimbarekin!) 40 Disa ji bo ku hun bigihêñ jiyana abedin, naxwazîn ku werin cem mîn.
41 „Ez meth kîrina insanan qebûl nakîm. 42 Feqet ez we dizanîm, hundurê we de, (yanê dîlê we de) hezkîrina Xudê tune. 43 Ez bî navê Bavê xwe hatîm, feqet hun mîn qebûl nakîn. Eger ku yeki dîn bî navê xwe were, hunê wi qebûl bikîn. 44 Hun meth kîrinê ji hevûdu qebûl dîkîn, feqet lî izeta ku ji Xudê'yê yek tê nagerin. Ma hun çawa dikarin iman bikîn? 45 Zen nekin ku ez we ba Bav súccdar dîkîm. Yê we súccdar dîke Mûsa'ye, ewê ku we hêviya, (umêda) xwe bî wi

ve girêdaye. 46 Eger ku we iman bî Mûsa bîkîrana, we iman bî mîn ji bîkîrana. Çimki Mûsa derbarê Mîn de nîvisiye. 47 Feqet dema ku hun iman bî nîvisêñ Mûsa nekin, ma hun çawa iman bî gotinê mîn bikîn?“

İsa pênc hezar kesi têr dîke

(Met 14:13-21, Mer.6:30-44, Lûq.9:10-17)

6 Dû van tiştan re İsa, derbazê aliyê gola Celîlê – yanê Taberiyê bû. 2 Qere-balîxek mezîn lî dû Wi dicûn. Çimki wan mûcizeyêñ ku İsa bo nexwaşan çêdikir ditibûn. 3 İsa derket çiyê û tev şagirtê xwe lî wê derê rûnişt. 4 Cejna Yahûdiyan ya derbazbûnê ji nêzik bû.

5 İsa dema ku serê xwe rakîr û dit qere-balîxek insanan ya mezîn pey wi têñ, Wi ji şagirtê xwe Filipûs re got, „Em ji kû derê nan binin ku em van têr bikîn?“ 6 İsa bo ceribandina wi ev got, lê İsa bî xwe dizaniya ku wê çi bîkîra.

7 Filipûs ji İsa re wîsa got: „Eger ku her yek ji wan hîndîk ji bîxwe em bî du sed dinari nan bigirin disa ji nake der.“

8-9 Şagirttek yê Wi, bırayê Simon Petrûs Andréya, İsa re got ku: „Lı vir bı zarok kê re pênc nanê cehini û du masi hene. Ema bo va qas mirovan çı ne?“

10 İsa got, „xelkê lı ser erdê bıdin rûniştin ê.“

Lı wê derê ji pır hêşinayı hebû. Bı vi awayi xelk hemû lı ser erdê rûnişt. Lı wê derê nêziki pênc hezar mîr hebûn. **11** İsa nan girt, şikir kır û dû re yên ku rûniştibûn çiqas xwestin wi belav kır. Wi masi ji wîsa belav kır. **12** Dema ku herkes têr bû İsa ji şagirtên xwe re got, „Nanê ku zêde, (yanê ber maye) top bîkin, wîsa ku qet tiştek ziyan nebe.“

13 Wan ew top kırın, bı wan bermayên wanên ku pênc nanê cehini xwarîbûn, bı wan qetikan diwazdeh sepet tiji kırın.

14 Dema ku xelkê mûciza ku İsa çêkir dit, wîsa gotin: „Bı rasti ew Peyxamberê ku were dînê Ev e.“

15 Bona ku İsa zaniya ew xelk wi bîbin û bı zor bîkin şah, tenê çû çiyê.

İsa lı ser avê re dîmeşe

(Met.14:22-33, Mer 6:45-52)

16 Dema ku êvar bû şagirtên İsa daketin ba golê. **17** Lı wê derê lı qayixê siwar bûn û hêla Kefernahumê re bı rê ketin; ew aliyê dîn bû. Tari ketibû ser erdê û İsa ji hê ne-hatibû cem wan. **18** Dema ku bayek bîhêz hat gol rabû. **19** Dema şagirtên İsa rê ya sê milan bêrik kişandin, wan dit ku İsa lı ser avê re dîmeşe nêzikê qayixê bû, ber bı wan tê û ew tırsıyan. **20** Ema İsa ji wan re got, „Ez im, netırsın!“ **21** Bı vi awayi wan xwest ku İsa bigirin qayixê. Wê gavê qayix gehişt şûna ku ew diciûn ê.

22 Dortıra rojê, ew kesê ku aliyê dîn sekini bûn, wan ditin ku ber golê tenê qayixek hebû û İsa ji tev şagirtên xwe lı wê qayixê siwar nebûbûn û şagirtên wi tenê lı qayixê siwar bûbûn. **23** Şûna ku Xudan şikir kır û dû re xelqê nan xwar, nêzikê wê derê lı Taberiyê qayixê dîn ji hatin. **24** Dema ku xelkê dit İsa û şagirtên wi lı wê derê ninin ew lı qayixañ siwar bûn û aliyê Kefernahu-mê re çûn û lı İsa gerin. **25** Dema ku wan

İsa wi aliyê golê ditin, jê pîrs kîrin û gotin,
„Xudan, tu kengê hati vire?“

Nanê jiyanê

26 Isa wîsa got: „We re bî rasti bî rasti dîbêjim, bona ku we mûcize dit nine, bona ku we nan têr xwar bo wê yekê hun mîn digerin. **27** Bona xwarina demi nine, bo xwarina ku jiyana abedin de dîmine bo wê xebatê bikin. Vina Lawê insan dîde we. (Yanê Isa got, Ez bîdîm we.) Çimki Bav Xudê ev selahiyet daye wi.“

28 Xelkê ji ev jê pîrs kîr: „Bona ku em xebata Xudê bikin, lazîme ku em çi bikin?“

29 Isa, ji wan re wîsa got, „Xebata Xudê ewe ku, hun iman bî wi mîrovi binin yê ku Xudê şandiye.“

30 Jî bo wê yekê xelkê ji Isa re wîsa got, „Tu mûcizeke çawa çêbiki bona ku em bîbinin û iman bî te binê?“ **31** „Kalikên me lî çolê de man xwarin. Mina ku hatiye nîvisin, bona xwarina wan, jorde (yanê ezman de) Xudê nan da wan.“

32 Isa ji wan re wîsa got, „Jî We re bî rasti

bî rasti dîbêjim, ji jorde Mûsa (peyxamber) nan neda we, lî jorde nanê heqiqet, Bavê mîn dîde we. **33** Çimki nanê Xudê, yê ku jorde hatiye jêr û heyatê (yanê jiyanê) dîde dinê Ev e.“

34 Xelkê ji wi re got, „Efendi, vi nani herdem bîde me!“

35 Isa got, „Nanê jiyanê Ez im. Yê ku were cem mîn qet birçi nabe, yê ku imanê bî mîn bine qet ti nabe.“ **36** Ema min ji we re got ku, we ez ditim, hun disa ji iman na-kîn. **37** Yê ku Bav dane mîn, ew hemû wê werin cem mîn û yê ku werin cem mîn ez wan qet der nakim. **38** Çimki ez ne lî dax-waza xwe digerim, lê ji bona ku xwestîna yê ku ez şandime binim şunê ji jorde hatîm jêr. **39** Xwestîna Yê ku ez şandime ev e: yên ku wi dane mîn qet kesi wînda nekim, Feqet roja paşiyê de wan hemûyan ji nûve rakim. **40** Çimki xwestîna Bavê mîn ev e ku, hemû kesê ku Law ditîne û iman bî Wi kîrine bigihêن jiyana abedin. Ez ji wan roja dawiyê de ji nûve rabikim.

41 Bona ku Isa got, „Nanê ku jorde hatiye jêr Ez im.“ Yahûdiyan dijê wi, (yanê hem-

ber Isa) goteget kırın. 42 Wan got, „ma ev Lawê Üsiv Isa nine?“ Em dayêka wi û Bavê wi ji nas díkin. Nîha çawa díbe ku, ew díbêje ku ez ji jor hatime jêr?“

43 Isa got, „nav xwe de goteget nekin.“

44 „Eger Bavê ku ez şandime, kesekê nekişine cem mîn, ew kes nîkare were cem mîn. Yê ku were cem mîn ji ez wi roja dawiyê de ji nûve rabikim. 45 Mina ku pey-xamberan ji nîvisandîne, Xudê wan hemûyan re rê ya Xwe bide hu kırın! Herkesê ku dengê Bav dîbihizin û ji wi hu díkin ew werin cem mîn. 46 Mana vê ne ew e ku keseki Bav ditiye. Tenê yê ku ji Xudê ye Wi Bav, (yanê Xudê) ditiye. 47 Jî we re bî rasti bî rasti dîbêjîm ku, ki iman bî wi bine jiyanâ wi ya abedin heye. 48 Nanê jiyanê Ez im. 49 Kalikên we çolê de man xwarîn, lê disa ji mîrin. 50 Nanê ku jorde hatiye xwar heye, yê ku wi nani bixwin namîrin. 51 Nanê ku jorde hatiye xwar, nanê sax (can) Ez im. Eger kesek ji vi nani bixwe, abediyen dijin. Nanê ku ez bo oxîra heyata dînê dîdîm ji, Bedena mîn e.“

52 Ser vê yekê Yahûdiyan got, „ev mirov

bo xwarîna me çawa dikare ku bedena xwe bide me?“ wîsa bî hevûdu re koşin kırın.

53 Isa ji wan re wîsa got: „We re bî rasti bî rasti dîbêjîm, heta ku hun bedena Lawê insan, (yanê bedena mîn) nexwin û xwina mîn ji venexwin, we de jiyan nabe. 54 Kesê ku bedena mîn dixwe û xwina mîn vedix-we heyata wan ya abedin heye û Ezê wan roja dawiyê de nûve rakim. 55 Çimki bedena mîn xwarîna heqiqi û xwina mîn ji vexwarîna heqiqi ye. 56 Yê ku bedena mîn bixwe û xwina mîn vexwe bî mîn re disse-kîne û ez ji bî wi re. 57 Bavê ku diji mina ku ez şandîm û ez bî Wi dijim, wîsa yê ku bedena mîn bixwe ji wê bî mîn biji. 58 Ew nanê ku jorde hatiye xwar ev e; (yanê Ez im). Ne mina ku kalikên we xwariye û ew mîrin. Yê ku vi nani bixwe abed û abed diji.“ 59 Çaxê lî Kefernahumê de ders dîda, dî ibadetxanê ev tiştîn ha gotin.

Pir kes Isa terk dîke

60 Dema ku gelek şagirtên Isa ev gotinê

Wi bihistin, gotin ku, „ev gotina ha gîrane,
ma ki dikare ku guhdari bîke?“

61 Dema İsa fehm kîr ku şagirt bo vêna
gote got dikin, got, „Ma ev we dîde şâş
kîrin?“ **62** „Eger ku lawê insan bîlindê me-
qamê xwe, şûna ku Ew berê lî wê bû û
hun ji vina bîbinin...? **63** Yê ku jiyanê dîde
Rîh'e. feyda bedenê tune. Ew sozênu ku
mîn ji we re gotin, ew Rîh û jiyan in. **64** Disa
ji lî nav we de yên ku iman nakîn hene.“
İsa yên ku iman nedikirin û yê ku wê ew
bîda dest destpêkê de nas dikir û zani ku
ew ki ye. **65** İsa wan re got, „Sebeba goti-
na ku mîn ji we re got, dema ku 'Bav ke-
seki nekîşine cem mîn kesek nîkare were
cem mîn, ev e.“

66 Ser vê yekê gelek ji şagirtên İsa şûva
vegerin û êdi lî tev İsa nedigeriyan. **67** Wê
çaxê, İsa ji dîwazdehan pîrs kîr û got, „Ma
hun ji dîxwazin herin?“

68 Simon Petrus ji İsa re wîsa got: „Ya Xu-
dan, ma em herine ba ki? Gotinê jiyanâ
abedin bî te re ne. **69** Em iman dikin û za-
nin ku tu bimbarekê Xudê yi.“

70 İsa ji wan re wîsa got: „Yê ku hun dîwaz-

deh helbijartîn, ma ne Ez im? Disa ji lî nav
we de yek iblis e.“ **71** İsa ev bona lawê Si-
mon Yahudayê İsqaryoti got. Çimki Yahuda
yek ji dîwazdeh şagirtên İsa bû û yê ku İsa
bîdaba dest ew bû.“ (Yanê wi İsa êxbar kîr).

İsa tere Qudsa (Şerif)

7 Piştî vê yekê İsa lî Celilê de dîgeriya.
Bona ku Yahûdiyan xwastin ku wi bi-
kujin, wi nexweste ku bajarê Yayûdiyê de
bîgere. **2** Cejna Yahûdiyan ya çardax çêki-
rinê nêzik bû. **3** Bî vi awayi birayê İsa ji wi
re gotin, „Jî vê derê derkeve û here bajarê
Yahûdiyê“ ku, „şagirtên te ji tiştên ku tu
çêdiki bîbinin. **4** Çimki ew kesê ku dîxwaze
xwe bî eşkereyi bîde nas kîrinê, tiştê ku
çêdike venasêre. Madem ku tu van tiştan
çêdiki, xwe şani, (nişanê) dînê bîde!“ **5** Heta
birayê Wi ji iman bî Wi nedikirin.

6 İsa ji wan re got, „Wextê mîn hê neha-
tiye,“ feqet „bo we wext her dem munasib
e. **7** Dînê nîkare ji we nefret bîke, feqet ji
mîn nefret dîke. Çimki ez derbarê dînê de
şehadetiyyê dîkim ku karêñ wê xirabin.

8 Hun herin vê cejnê. Ez niha naçım. Çimki wexta mîn hê temam nebûye.“

9 Pışti ji wan re ev tiştên ha got, bajarê Celilê de ma. 10 Feqet dema ku bîrayên Wi çûn cejnê, ew bî xwe ji çû. Ema Ew ne bî eşkereyi, lê bî dizi çû. 11 Yahûdi ji wê sîrê de lî Wi gerîyan, pîrs kîrîn û gotin, „Ew lî kû derêye?“

12 Nav qerebalixê de derbarê İsa de pîr tişt dihat qisekirin. „Pîr kesan digot, Ew mirovek rînd e, hînên dîn ji digot na Ew xelkê dîxapine û ji rî derdixîne.“

13 Disa ji ji ber ku xelk ji Yahûdi'yan ditir-sin, kesi nedîkariya ku derbarê İsa de eşkêre tiştekê bîbêje.

14 Nivê idê derbaz bû. İsa ji çu İbadetxanê, dest pê kîr û ders da xelkê. 15 Yahûdi şaş man. Wan digot ku, „Vi mirovi qet nexwendîye, ma Ew çawa dîkare ku wîsa ilîmdar bîbe?“

16 İsa ji wan re wîsa got: „Dersa ku ez dîdim we ew ya mîn nine, ew ders ya wi ye yê ku ez şandîme.“ 17 „Eger kesek dîxwaze xwestîna Xudê bîne şunê, ew zane ku ev ilîm, ilmê Xudê ye û ne yê mîn e. 18 Yênu ku

behsa xwe dîkin xwazin xwe bîlînd bîkin, feqet yê ku dîxwaze Xudê bîlînd û bîmbarek bîke ew raste û lî Wi de qet neheqi tune. 19 Ma Mûsa (peyxamber) qanûn, (yanê şeriat) neda we? Disa ji qet kesek lî nav we de emîrê şeriatê neanîn şunê. Çîma hun dîxwazîn ku mîn bîkujin?“

20 Wê çaxê temamê qerebalixê ji İsa re got: „Tu cîndar bûyi!“ „Ki dîxwaze ku te bîkuje?“

21 İsa ji wan re wîsa got: „Mîn xebatek çêkîr hun hemû şaş dîbin.“ 22 „Bona ku Mûsa bo sunet bûnê ferman, (emîr) da we-eslînde ew emîr ne ji Mûsa ye, ew ji kalîkênen we maye-roja Septê hun mirovekê sunet dîkin. 23 Bona ku şeriatâ Mûsa xîrab nebe, mirovek roja Septê tê sunet kîrîn û, bona ku mîn dî roja Septê de mirovek tamamen sax kîr, ma çîma hun ji mîn re bî hîrîs dîkevin? 24 Mîna ditina çavan hukum nekin, bî rasti hukum bîkin.“

Ma İsa, Mesih e?

25 Hînek ji xelkê Qudsâ şerif ji bo vê yekê

gotin: „Ma yê ku lı kuştına wi digeriyan, ne ev e?“ **26** „Mêze, Ew niha eşkereyi qise dike û qet kesek ji wi re tiştekê nabêje. Ecêba serdaran bı rasti fehm kırine ku ew Mesih e? **27** Feqet em dizanın ku ev mirov ji kû derêye. Lê belê dema Mesih were, kes nizane ku ew ji kûderê hatiye.“

28 Wê demê Isa ibadetxanê de ders dıda û Wi dengê xwe bîlind kır û wîsa got: „Hun hem mîn nas dikin û hem ji zanin ku Ez ji kûderê me! Ez bı xwe nehatim. Yê ku Ez şandime rast e, (heqiqet e). Hun Wi nas nakin. **29** Ez Wi nas dikim. Çimki Ez bı Wi re me û Wi ez şandım e.“

30 Ser vê yekê Yahûdiyan xwestin ku Isa bigirin, feqet qet keseki destê xwe nedan ser wi. Çimki saeta Wi hê nehatibû. **31** Ji xelkê ji pir kesan iman bı Wi anin. Wan digot: „Dema ku Mesih were, ma ji vi Isa zê-detir û mezîntir mûcizan dikare ku çêbîke?“

32 Fêrisiyan ji bihistin ku xelk derbarê, Isa de van tiştan qise dikin. Serokê Kahinan û Fêrisiyan ji bo girtina Isa mirov şandın.

33 Isa wîsa got: „Ez hê midetek kurt bı we re me,“ „dû re disa diciçim cem yê ku Ez

şandım e. **34** Hunê lı mîn bigerin, feqet hun mîn nabinin. Ü şunda ku Ez hazırlım hun nikarin werin wê derê.“

35 Lı ser vê yekê Yahûdiyan hevûdu re gotin: „Gelo ev mirov wê kû ve here ku em nikarin Wi doz bikin?“ „Ma Ewê here nav Yûnaniyan, cem yên ku lı nav wan de bela bûne, dersê dide wan? **36** Ew dîbêje ku, hunê lı mîn bigerin, feqet hun mîn nabinin û şuna ku Ez hazırlım hun nikarin werin wê derê. Ma Ew dixwaze çi bîbêje?“

37 Roja idê ya dawiyê de û en roja mîhim de, Isa rabû ser piyan dengê xwe bîlind kır û wîsa got: „Eger ku kesek ti bûye bîla were ba mîn û avê vexwe. **38** Mina ku nîvisen bimbarek ji dîbêjin, yên ku imanê bî mîn binin lı hundurê wan de robarê avê yê jindar diherike.“

39 Lê belê Isa ev derbarê wi Rih'i de got yên ku imanê bî Wi binin, bigirin. Ji ber ku Rih hê nehatibû dayin. Çimki Isa hê bîlind nebû. **40** Dema ku ji xelkê hin kesan ev gotinên ha bihistin, hinekan got, „bî rasti Ev Ew Peyxamber e.“

41 Hin kesan ji got, „Ev Mesih e.“

Hin kesan ji got, „çî! Ma Mesih wê ji Celilê bê?“ 42 Ma kîtêbê negotiye Mesih wê ji zuriyeta Davud (peyxamber) û gundê Davud Betlêhmê de were?“

43 Wîsa nav xelkê de ji sebebê Isa firqat çêbû. 44 Hin kesan xwestin Isa bigirin, feqet kesi destê xwe nedan Wi.

İmansızıya serokên xelkê Yahûdi

45 Dema ew kesen ku Fêrisiyan û serokên Yahûdiyan bona girtina Isa şandibûn, ew şuve vegeriyan, serokan û Fêrisiyan ji wan pîrs kîrin û gotin: „We çîma Ew neani?“

46 Wan ji wîsa got: „Qet tu caran kesekê mina ku Isa qise dîke, qise nekiriye.“

47 Fêrisiyan wan re gotin: „Ma hun ji hatin xapandin? Serok, êxtiyar û Fêrisi, ma qet kesekê iman bî Isa ani ye? Lê belê ev xelkênu ku Şeriatê nîzanın ew lanetline.“

50-51 Lî nav wan de mirovek, yê ku navê wi Nikodim bû û berê bî şev hatîbû ba Isa, wi ji wan re wîsa got: „Ma lî gora Şeriatâ me heta mirovekê guhdari neke û tiştê ku ew dîke ji hu nebe, derbarê wi de hukum

bîde, rast e?“ 52 Jî wi re gotin, „ma tu ji ji bajarê Celilê yi?“ „Lê bigere û mîzeke, ji bajarê Celilê peyxamber dernakeve.“ 53 Piştre herkes cû mala xwe.

Jînîk, yanê, pireka ku zina kîriye

8 Isa cû çiyayê zeytûnê. 2 Roja dîn, (yanê dortıra sîbê) zû disa vege riya ibadet-xanê. Temamê xelkê hatin cem wi. Ew ji rûnişt dest pê kir û ders da wan. 3-4 Mirovîn dindar û yên Fêrisi, jînîkek dema ku zina dikir girtibûn û wan ew jînîk anin cem Isa. Wan jînîk derxist meydanê û Isa re gotin „Mamoste vê jînîkê dema ku zina dikir hat girtin.“ 5 „Mûsa (peyxamber) şeriatê de emîr daye me ku yên wîsa werin kevir kîrinê, tu bi tê çî bêji?“ 6 Wan bo cerêban-dînê eva ha gotin da Isa suçdar derxin.

Lê belê Isa xar bû, bî tiliya xwe, lî ser erdê nîvisandin dînîvisand. 7 Jî ber ku wan di pîrs kîrinê de berdewam kîrin, lî ser vê yekê Wi xwe rast kir û ji wan re got: „Jî we yê bê suç ki ye bîla ew kevirê pêşî bavêje ser wê jînîk ê!“

8 Isa disa xar bû û dest bî nivisinê kîr.
9 Dema ku wan ev bîhistin, dest pê kîrin ji
yên êxtiyar û heta yê paşiyê yek bî yek
bazdan çûn û Isa tenê cih hîstîn. Jînik ji
wê meydanê de sekini bû. **10** Isa xwe rast
kîr û jînikê re got: „Jînikê kanêñ ew? Ma
qet kesekê tu hukum nekiri?“

11 Jînkê got: „Na ya Xudan, tu kesi ez
hukum nekirim.“

Isa got: „Ez ji te hukum nakim.“ „Here û
êdi ji vir şûnde guneh neke!“

Şehadetiya ku derbaz dibe, yanê tê qebûl kîrin ê

12 Isa disa dengê Xwe bîlind kîr û ji xelkê
re got: „Ez ronahiya dînê me. Kesê ku lî
dû mîn werin, ew lî tariyê de nameşin û
dibin xwediyê ronahiya jiyanê.“

13 Fêrisiyan got: „Tu ji bo xwe şahadetiye
dike, şahadetiya te rast nine.“

14 Isa ji wan re got: „Eger ku ez bo xwe
şahadetiye bîkîm ji, disa şahadetiya mîn
rast e. Çimki ez zanım ku, ez ji kû hatîm û
dîcîm kû derê. Feqet hun nîzanîn ku ez ji

kû hatîm û bî kû ve dîcîm. **15** Hun lî gora
bedenê hukum dikin. Ez hukum lî kesi
nakim. **16** Feqet Ez hukum bîkîm ji, hukmê
mîn rast e. Çimki Ez ne tenê me, ez û
Bavê ku ez şandîme bî hev re ne. **17** Şerîa-
ta we ji dibêje ku şehadetiya du kesan rast
e. **18** Yê ku bo mîn şehadetiye dîke ez im.
Û Bavê ku ez şandîme, Ew ji ji bo mîn
şehadetiye dîke.

19 Wê çaxê wan ji Isa pîrs kîr û got: „Bavê
te lî kû ye?“ Isa ji wan re got: „Hun ne mîn
nas dikin û ne ji Bavê mîn. Eger we ez nas
bîkîrama, we wê Bavê mîn ji nas bîkîrama.
20 Isa çaxê ev gotinêñ ha gotin ibadetxanê
de dema ku ders da, şunda ku pere top
dîkîrin lî wê derê de got. Kesi ew negirt.
Çimki saeta wi hê nehatîbû.

21 Isa ji wan re disa got: „Ez terîm. Hunê lî
mîn bigerin û lî nav gunehêñ xwe de bîmî-
rin. Şuna ku Ez terîm hun nîkarîn werin wê
derê.“

22 Yahûdiyan got: „Ecêba ew wê xwe bî-
kuje?“ „Çimki ew dibêje ku şuna ku ez
terîm hun nîkarîn werin wê derê.“

23 Isa ji wan re got: „Hun ji jêrin, ez ji

jorim.“ „Hun ji vê dînê ne, ez ne ji vê dînê me. 24 Va ye ji bo vê yekê mîn ji we re got, „Hunê lî nav gunehêن xwe de bîmirin.“ Eger hun iman nekin ku, ez Ew im, hunê lî nav gunehêن xwe de bîmirin.“

25 Wan ji Isa pîrs kîr û gotin, „Tu ki yi?“ Isa, „Ez tam Ew zatîm yê ku mîn dî dest-pêkê de ji we re got.“ 26 „Lî derbarê we de hê pîr gotin û pîr tiştê mîn yên ku hukum lî we bikin hene. Lê belê Yê ku ez şandîme heqîqet e. Ez ji Wi çî bîbihizim ji dînê re wê dîbêjîm.“

27 Wan fehm nekir ku Isa ji wan re derbarê Bav de qise kîr. 28 Jî bo vê yekê Isa wîsa got: „Dema ku we Lawê insan, bîlîndê jor kîr, wê çaxê hunê fehm bikin ku ez Ew im û ez bî xwe qet tiştékê nakîm, feqet Bav çawa mîn re bêje, ez ji wîsa dîbêjîm. 29 Yê ku ez şandîme lî tev mîn e, Wi ez tenê ne-hîştim. Çîmki ez her dem tiştê ku Wi, (yanê Xudê) xoşnûd dîkîn, çêdikîm.“ 30 Dema ku Wi wîsa qise kîr, pîr kesan iman bî Wi ani.

Zarokêن İbrahim xelil û zarokêن İblis

31-32 Isa wan Yahûdiyên ku iman bî wi kîribûn, ji wan re got: „Eger ku hun gotinê mîn de bîsekînîn, wê çaxê hun bî rasti şagirtê mîn in. Hunê rastiyê bîzanin û rasti ji wê we azad bîke.“

33 Yahûdiyan ji Isa re wîsa got: „Em zuryeta İbrahim xelil in“. Me, „tu caran ji kesire koleti nekîriye“. Tu çawa ji me re dîbêji ku: „Hunê werin azad kîrin?“

34 Isa ji wan re got: „Ez ji we re bî rasti bî rasti dîbêjîm, hemû kesê ku guneh dîkîn ew koleyê gunehin.“ 35 „Kole lî malde abedin namine, feqet Law herdem dîmine. 36 Bo vê yekê, eger ku Law we azad bîke, hun bî rasti azad in. 37 Ez dîzanim ku hun zuryeta İbrahim xelil in. Lê belê hun dîx-wazîn ku mîn bîkujin. Çîmki hun dî dîlê xwe de cih nadîn gotinê mîn. 38 Ez ji tiştê ku ba Bavê xwe dîbinim dîbêjîm, hun ji tiştê ku ji Bavê xwe bîhizin dîkîn.“

39 Wan ji Isa re wîsa got: „Bavê me İbrahim xelil e.“

Isa ji ji wan re wîsa got: „Eger ku hun zaro-

kên İbrahim xelil bûna, we wê karêن İbrahim xelil bıkırana.“ **40** „Feqet hun niha dixwazin ku mîn, yê ku ji Xudê rasti bîhistiye û ji we re gotiye, bîkujin. İbrahim xelil ev tiştêñ ha nekîr. **41** Hun karên bavê we dikin.“ Wan ji Isa re got: „Em ji zinayê newelîdin. Tek Bavekê me heye, Ew ji Xudê ye.“ **42** Isa ji wan re got: „Eger ku Xudê Bavê we bûya, we ji Ez hez bîkîrama.“ Çimki ez ji Xudê derketim û hatim. Ez bî xwe nehatim, Xudê ez şandîm. **43** Çîma hun va gotinê ku ez ji we re dibêjîm, fehm nakîn? Ji ber ku Hun gotinêñ mîn guhdari nakîn. **44** Hun ji Bavê xwe iblisin û hun dixwazin ku xwestîna bavê xwe bîkin. Ew dest-pêkê de qetil bû. Ew lî rastiyê de nesekini. Çimki lî wi de rasti tune. Dema ku ew derew dîke, ji ya xwe dibêje. Çimki ew derewçiye û bavê derewan e. **45** Feqet bona ku ez rasti yê dibêjîm, hun iman bî mîn nakîn. **46** Lî nav we de ki dikare hebûna guneh dî mîn de bîde ispat kîrin? Eger ku ez ji we re rastiyê dibêjîm, hun çîma iman bî mîn nakîn? **47** Yê ku ji Xudê ne, ew guh didin gotinêñ Xudê. Ji bo wê

yenê hun guh nadînê, çimki hun ne ji Xudê ne.

Mezintiriya Isa

48 Yahûdiyan ji Isa re wîsa got: „Me ji te re got, tu ji Semiriyê yi û dî te de cin heye, ma gotina me ne rast e?“ **49** Isa got: „Mîn de cin tune; lê belê ez Bavê Xwe re hurmetê dikim û hun ji mîn nîzm dikin. **50** Feqet ez lî izeta xwe nagerim; yeki ku digere û hukum dîke heye. **51** Ji we re bî rasti bî rasti dibêjîm, eger insanek gotina mîn bigire ew abedin mîrinê nabine.“

52 Yahûdiyan ji Isa re got: „Me niha fehm kîr ku, dî te de cînek heye.“ İbrahim xelil mir, peyxamber ji mîrin. Û tu dibêji: „Eger kesek gotina mîn bigire, abedin mîrinê tam nake. **53** Yan tu ji bavê me İbrahim xelil mastır i? Ew mir, peyxamber ji mîrin; ma tu xwe ki zen dîki?“

54 Isa wîsa got: „Eger ku ez xwe bîlind bîkim, izeta mîn ne tişteke. Yê ku mîn bîlind dîke Bavê mîn e; hun dibêjin ku: ,Ew Xudê yê’ me ye **55** û hun Wi nas nakîn.

Feqet ez Wi nas dıkım; û eger ez bêjîm ku ez Wi nas nakım, wê çaxê ez ji mina we dîbîm derewin; feqet ez Wi nas dıkım û gotina wi qebûl dıkım. **56** Bavê we İbrahim xelil bona ku ew roja min bibine bi şabûniyê coşin kır. Wi dit û dîlgeş bû.“

57 Bo vê yekê Yahûdiyan ji Isa re got: „Tu hê pênce sali nini. Ma te İbrahim xelil ji dit?“

58 Isa wan re got: „EZ ji we re bi rasti bi rasti dîbêjîm, jiberi ku İbrahim xelil hebe ez heme.“

59 Wê çaxê bona ku Isa kevir bikin wan ji erdê kevir girtin, feqet Isa xwe veşart û ibadetxanê der ket.

İsa çavê mîrovekê kor vedike

9 Dema ku Isa derbaz dîbû, mîrovekê ku ji dayika xwe kor hatibû dinê dit.

2 Şagirtên Isa ji wi pîrs kîrin û gotin: „Xudan, ji bo ku ev kor weldîye ki guneh kîriye, vi an dayik û bavê wi guneh kîrin e?“

3 Isa ji wan re wîsa got: „Ne wi, ne ji dayik û bavê wi guneh kîrin. Encax bona ku

karêن Xudê li ser wi xuya bikin ew çêbûye. **4** Karên Yê ku ez şandime, hê roj gereke em bikin; şev tê, wê çaxê tu kes nikare kar bîke. **5** Heta ku ez dînê de me, ez ronahiya dînê me.“

6 Pışti van tiştan tûyê erdê kır, pê xaziya xwe çamûr çêkir û ew çamûr li çavê wi da. **7** Isa ji wi re got: „Here, hewza Şiloam de xwe bîsu.“ Tercuma Şiloamê hatiye şandin e.

Ew mîrov ji çû xwe şuşt û çavê wi vebû û wîsa şunde hat. **8** Wê demê cinarê wi û ew kesen ku dizanin ew berê parsek bû, wîsa gotin: „Ev mîrov yê ku rûdînîşt û pars dîkîr, ma ev ne ew e?“

9 Hînan got: „Erê ew e“ û hînên dîn ji got: „Na, ew nine lê mina wi ye.“

Wi bi xwe got: „EZ ew im.“

10 Wê çaxê wan jê pîrs kîr û gotin: „Ma çavê te çawa vebûn?“ **11** Wi ji ji wan re wîsa got: „Ew mîrovê ku navê wi Isa ye, wi çamûr çêkir û çavê min re da û got: „here hewza Şiloamê de xwe bîsu. Ez ji çûm li wê min xwe şuşt û çavê min vebûn.“ **12** Wan ji wi pîrs kîrin: „Ew li kû ye?“ Wi ji got, „nîzanîm.“

Pırsiyarı kırına Fêrisiyan

13 Ew mirovê ku berê kor bû, bîrîn cem Fêrisiyan. 14 Roja ku Isa çamûr çêkiribû û çavê wi re dabû, ew roj roja sebtê bû. 15 Bo vê yekê Fêrisiyan disa jî wi mirovi pîrs kîrin û gotin, çavê te çawa vebûn? Wi ji got: „Isa çamûr çavê min re da, min xwe şuşt û dit.“

16 Jî ber vê yekê ji Fêrisiyan hîn kesan wîsa got: „Ev mirov ne ji xudê ye.“ „Çimki ew şertê roja sebtê naine şunê.“

Feqet hînên dîn ji got: „Mîroveki gunehkar çawa dikare ku mûcize yê mina vê mûcizê çêbiye?“

Wîsa navbera wan de firqat çêbû. 17 Wan disa ji wi mirovê ku berê kor bû pîrs kîr: „Tu ji bo wi mirovê ku çavê te ve kîr, çi dîbêji?“

Wi mirovi got: „Ew peyxamber e.“

18 Yahûdi, heta ku gazi dayik û Bavê wi mirovê ku berê kor bû nekîrin, bawer nekîrin ku ew berê kor bû û nîha çavêni wi vebûn e. 19 Wan ji dayêk û bavê wi pîrs kîr û gotin: „Lawê we yê ku hun dîbêjin kor

hate dînê ev e? Başe, ma nîha ew çawa dîbîne?“

20 Dayêk û bavê wi mirovi ji wan re wîsa gotin: „Em zanin ku ev lawê me ye û em vîna ji dizanin ku ew dema ku ji dayêka xwe bû kor bû. 21 Feqet em nîzanin ku ew nîha çawa dîbîne, ki çavê wi vekirine em nîzanin, jê pîrs bîkin. Ew mezîn e, ji bo xwe bîla ew qise bîke.“ 22 Ew ji Yahûdiyan tîrsin, bo wê yekê wan wîsa qise kîr. Çimki Yahûdiyan dî nav xwe de qerar girtibûn ku, ki eşkereyi bîbêje ew Mesih e, ew wan ji ibadetxanê bîkin der. 23 Bo wê yekê dayêk û bavê wi mirovi gotin: „Ew mezîn e, ji wi pîrs bîkin.“

24 Wan disa bang wi mirovê ku berê kor bû kîr û ji wi re gotin: „Jî Xudê re şikir bîke!“ „Em zanin ku ev mirove gunehkar e.“

25 Wi mirovi ji ji wan re wîsa got: „Ew gunehkar e yan gunehkar nine, ez nîzanim. Feqet tiştê ku ez zanim ev e, ez korbûm û nîha ji dîbinim.“

26 Wê çaxê ji wi re gotin: „Wi ji te re çi kîr? Wi çavê te çawa vekir?“

27 Wi ji wan re got: „Min nîha ji we re got,

feqet we guhdari nekîr.“ „Çîma hun dixwazîn disa bîbihizîn? Yan hun ji dixwazîn bîbin şagirtê Wi?“

28 Wan ji wi mirovi re kîfr kîr û gotin: „Tu şagirtê Wi yi!“ Wan got: „Em şagirtê Mûsa ne. **29** Em zanîn ku Xudê ji Mûsa re gotiye. Feqet em nîzanîn ku ev mirov ji kû ve hatiye.“

30 Mirov ji wan re wîsa got: „Ev e tişta ku insan dide şâş kîrinê! Hun nîzanîn ew ji kû ve hatiye, ema çavên mîn Wi vekir. **31** Em zanîn ku Xudê guh nade kesên gunehkar. Eger ku kesek ji Xudê re ibadet dîke, û irada Wi bîke, Xudê guh dide wi. **32** Tarixa dînê de hê kesi nebîhistiye ku, kesi çavê mîroveke ku kor hatiye dînê vekiriye. **33** Eger ku ev mirov yê Xudê nebûya, wi nedîkari ku tiştekê, (mûcize kê) wîsa çêbîke.“

34 Jî wi re gotin: „Tu temam lî nav guneh de welidi, ma tu dersê dîdi me?“ Wîsa wan ew avêtin der.

Kor bûna rihani

35 İsa bîhist ku wan ew mirov avêtin der.

İsa ew mirov dit jê pîrs kîr û got: „Tu iman bî Lawê İnsan dîki?“

36 Wi mirovi wîsa got: „Efendi, Ew ki ye ku, ez bî Wi iman bîkim?“ **37** İsa ji wi re got: „Hem te Ew dit û hem ji yê ku nîha lî tev te qise dîke Ew e.“ **38** Wi mirovi got: „Ey Xudan, ez iman bîkim! û wi ji İsa re secde kîr.“ **39** İsa ji got: „Ez hatîm ku, yêñ ku korin bîbinin û yêñ ku ne korin ji kor bîbin; ez bo hukum kîrinê hatîm dînê.“

40 Hin kesên Fêrisi ji cem İsa bûn, wan dema ku ev gotinê İsa bîhistin, ji İsa pîrs kîrin: „Ma em ji korin?“ **41** İsa ji wan re wîsa got: „Eger ku hun kor bûna gunehê we wê nebûya,“ „feqet nîha: „Hun dîbêjîn ku, ,em dîbinin’ bo vê yekê gunehêne we dîsekînin.“

Şîvanê rînd, (yê qenc)

10 „Bî rasti bî rasti ji we re dîbêjim, yê ku deri re naçe hewşa miyan û rê ki dîn re ketiyê diz û eşqiya ye. **2** Feqet yê ku deri re tere hindur ji, ew şîvanê miyan e. **3** Dergevan wi re deri vedîke, mi dengê

Şivan dibihizin; şivan ji mi yê xwe bî navê wan bang dîke û wan dîbe der. **4** Dema ku wi mi yê xwe hemû derxistin der, ew lî pêşıya wan tere û mi ji lî dû wi terin. Çimki mîh dengê wi nas dîkin. **5** Û lî dû yênen xerib naçin û ji ber wan direvin. Çimki dengê xeriban nas nakin.“

6 İsa ji wan re ev temsile got, feqet wan disa ji xwestîna İsa fehm nekîr.

7 Ser vê yekê İsa ji wan re disa got: „We re bî rasti bî rasti dîbêjîm“, „ez deriyê miyanîm. **8** Yênen ku berê mîn hatin hemû diz û haydut bûn, feqet miyan guh nedan wan.

9 Ez deri me. Eger ku kesek dî mîn re here hîndur, xîlas dîbe. Tere hîndur, dîçe der û çêregeh dibine. **10** Diz tenê bo dîziyê, kuştinê û bo tune kîrinê tê. Ez hatim ku insan bîbîn xwedîyê jiyanê, jiyanâ wan ya zêde hebe. **11** Ez şivanê rîndim. Şivanê rînd oxira miyê xwe de canê xwe dîde. **12** Ew mîrovê ku şivan û xwedîyê miyan nine yê ucretli, dema ku ew hatîna gur bîbîne, miyan ber dîde û direve, tere. Gur ji wan dîgre û belav dîke. **13** Ew mîrov direve, çimki ew ucretliye û bona miyan xem nake. **14-15** Ez

şivanê rînd im. Ez yênen xwe nas dîkim. Çawa Bav mîn nas dîke û ez ji Bav nas dîkim, yênen mîn ji wîsa mîn nas dîkin. Ez bo miyê xwe canê xwe dîdim. **16** Hê miyê mînê dîn ji hene ew daxîlê vê hewşê nin in. Ez gerek wan ji binim. Ew dengê mîn bîbîhizin û bîbîn tek şivan û tek naxir. **17** Bona ku ez canê xwe dîdim ku ez disa şuve bigirim. Bona vê yekê Bav ji mîn hez dîke. **18** Kes nîkare canê mîn ji mîn bigire; feqet ez wi bî xwe û xwe dîdim. Bo dayina canê mîn û şuve girtina wi qudraeta mîn heye. Mîn ev ferman ji Bavê xwe girt.“

19 Ji ber vê qise kîrina İsa lî nav Yahûdiyan de disa firqat çêbû. **20** Lî nav wan de pîr kesi got: „Wi de cîn heye, ew dîn e; ma hun çîma wi guhdari dîkin?“

21 Hînêñ dîn ji got: „Ev qîseten ha yênen mîrovêñ cîndar ninin.“ „Cîn dîkare ku çavê koran vebike?“

Bêimantiya Yahûdiyan

22 Wê sîrê de lî Qudsâ şerif de bo biranîna vebûna ibadetxanê id hebû. Mevsim ji

zivistan bû. 23 İsa hindur ibadetxanê, lı cem eyvana sileyman de digeriya. 24 Yahûdiyan dora wi girtin û ji wi re wisa gotin: „Ma Tu heta kengê me lı şikê debihêlini?“) „Eger ku Mesih tu yi, ji me re bi eşkereyi bibêje.“

25 İsa ji wan re wisa got: „Mîn ji we re got, feqet we iman nekir. Ew xebatê ku mîn bî navê Bavê xwe kîrin, ew ji bo mîn şehadetiye dîkin. 26 Feqet hun iman nakîn. Çimki hun ji daxîlê miyên mîn ninin. 27 Miyên mîn dengê mîn dibihizin. Ez ji wan nas dikim û ew ji lı dû mîn têne. 28 Ez heyata, (jiyana) abedin dîdime wan û ew qet mehf nabîn. Qet kesek nîkare ku wan ji destê mîn derxine. 29 Bavê mîn Yê ku ew dane mîn ji hemûyan mezîntir e. Quveta kesi nîkare wan ji dest Bav derxine. 30 Ez û Bav yek in.“

31 Yahûdiyan disa ji erdê kevir girtin û xwastin ku İsa bîdin kevir kîrin ê. 32 İsa ji wan re wisa got: „Mîn gelek xebatê rînd yêni ji Bav nişan we dan.“ „Hun ji bo kijan xebatê, mîn kevir dîkin?“

33 Yahûdiyan ji İsa re wisa got: „Em te bo

xebatê rînd nine, bona ku te kîfr kîr em te kevir dîkin. Tu ji insani, feqet tu dîbêji ku Ez Xudê me.“

34 İsa wisa got: „Ma şeriata we de nehatiye nîvisinê? Ku Mîn got, ,hun ilahîn?“ 35 Xudê, Kelama Xwe ki re şandiye, ji wan re ilah tê gotin û kitêb xîrab nabe. 36 Bav ez bimbarek kîrim û şandîm dinê. Wê çaxê bona ku mîn got ez Lawê Xudê me, hun çawa mîn re dîbêjin ku te kîfr kîr? 37 Eger ku mîn xebata Bavê xwe nekiriye, iman bî mîn nekin. 38 Ema eger ku ez dikim û hun nexwazin iman bî mîn bikin, balê imanê bî xebatê ku ez dikim binin. Wîsa ku, hun bîzanin û fehm bikin ku Bav bî mîn re ye û ez ji bî Bav re me.“

39 Wan disa xweste ku İsa bigirin, feqet ew ji dest wan derket û çû.

40 İsa disa çû aliyê çemê Erdenê, şunda ku Yehya (peyxamber) berê vaftiz kîr û lı wê derê ma. 41 Pir kes hatin cem İsa û gotin: „Gerçi Yehya (peyxamber) qet mücîze çênekir; feqet ew tiştê ku Yehya ji bo İsa got, ew hemû rast bûn.“ 42 Ü lı vê derê pir kesi iman bî İsa anin.

Mîrîna Lazar

11 Gundê Meryem û Xuşka wê Marta li Bêtanyê de mirovekê ku navê wi Lazar bû nexwaş bû. **2** Meryem, ew jînika ku rûnê bihn xweş li Xudan da bû û bî pora xwe ji lingê Wi paqîj kîr ew bû. Ew mirovê ku nexweş bû, Lazar ji bîreyê Meryemê bû. **3** Her du xuşkan jî Isa re xeber şandin û gotin: „Ya Xudan, yê ku tu jê hez dîki nexwaş e.“

4 Dema ku Isa ew xeberbihist wîsa got: „Ev nexweşî bo mîrinê nine, feqet ev jî bo bîlind bûna Lawê Xudê û izeta Xudê ye.“

5 Isa, hez jî Marta, xuşka wê Meryem û Bîreyê wan Lazar dikir. **6** Ü dema ku Isa bihist Lazar nexwaş e, li şunda xwe de hê du rojê dîn ma. **7** Dû re şagirtên xwe re got: „Em vegeerin bajarê Yahûdiyê.“

8 Şagirtan jî Wi re got: „Xudan“, „Yahûdiyan gavek pêşde xwestin ku te kevir bikin. Ma tu disa dici wê derê?“

9 Isa jî wan re got: „Ma rojek dîwazdeh saet nine? Eger insan rojê bigere tilpeki

nabe. Çîmki ronahiya vê dînê dibine. **10** Feqet insanê ku şev bîger e, ew tilpeki dibin. Çîmki ronahi dî wi de tune.“ **11** Isa li dû vê qise kîrinê re got: „Dostê me Lazar xew de çûye;“ „feqet ez terim ku wi hêşyar bikim.“ **12** Şagirtên Isa gotin: Ya „Xudan“, „eger ew xew de çûye wê rînd bîbe.“ **13** Isa ev jî bo mîrina Lazar got, feqet şagirtên Wi fehm nekîrin. Wan zen kîr ku Wi bo xew de çûnê got. **14** Wê çaxê Isa jî wan re bî eşke-reyi got: „Lazar mîriye“. **15** „Bona ku hun iman bikin, kîfa mîn tê ku ez ne li wê derê bûm. Em niha herin cem Lazar.“ **16** Şagirtekê Isa yê ku jêre digotin, „Zo‘ navê wi Tomas bû, wi jî wan şagirtên dîn re got: „Em jî jî bo mîrinê bî wi re herin!“

Şina Marta û Meryemê

17 Dema Isa hat, xeber girt ku Lazar çar roj e ku kîrine mezelê. **18** Bajarê Bêtanyê ji Qudsê nêzika panzdeh tir avêtinê dûr bû. **19** Pîr Yahûdi hatîbûn cem Marta û Meryemê bo mîrina birê wan dîxwestin ku wan teseli bikin. **20** Dema ku Marta hatîna Isa

bihist derket der û berbi Isa ve çû, xuşka wê Meryem ji mal de rûdınışt.

21 Marta jî Isa re wîsa got: „Ya Xudan“ „eger tu lî vîra bûna, bîreyê mîn nedîmîr.
22 Ez nîha ji zanim ku, tu jî Xudê çî bîxwazi Ewê bîde Te.“

23 Isa got: „Bîreyê te radîbe.“

24 Marta got: „Ez zanim roja dawiyê de, (yanê roja mehşerê) bîreyê mîn radîbe.“

25 Isa jî wê re wîsa got: „Qiyamet û Heyat Ez im.“ „Yê ku imanê bî mîn bine, ew bîmirre ji disa diji. 26 Yê ku jin dîke û iman bî mîn dîke qet namîr e. Tu jî vîna re iman dîki?“

27 Marta got: „Erê ya Xudan.“ „Mîn iman ani ku Tu Lawê Xudê yê ku were dînê Messih i.“ 28 Marta ev got û lî dû re bî dîzika çû gazi xuşka xwe Meryemê kîr û got: „Mamoste lî vîraye û bang te dîke.“

29 Dema ku Meryemê ev bîhist, hema rabû û çû cem Isa. 30 Isa hê negihijtibû gund, Ew şunda ku Marta rasti Wi bû, hê lî wê bû. 31 Ew cinarê ku tev Meryemê mal de man û Yahûdiyê ku bo tazîye lî wê bûn, dema ku wan dit Meryem bî lez derket der; wan got Meryem tere ser mezela bîrayê

xwe û lî wê bigiri, ew ji lî dû Meryemê çûn.
32 Meryem gîhişt şunda ku Isa sekini bû û wê Isa dit, xwe avite lingê Wi û got: „Ya Xudan“, eger „Tu lî vîr bûna, birayê mîn nedîmîr.“

33 Dema ku Isa dit, Meryem û ew Yahûdiyê ku lî tev wê hatîbûn girin, dilê Isa jan da û Rîhê wi ji xemgin bû. 34 Isa got: „We Lazar lî kû hildanîn?“ Wan got: „Ya Xudan were û mîzeke!“

35 Isa gîriya. 36 Yahûdiyan got: „Mêze, Isa ew mîrov çıqas hez dîkir!“ 37 Feqet lî nav wan de hin kesan got: „Vi zati çavê koran vekir, ma wi nedikariya ku Lazar jî jî mîrinê xîlas bîke?“

Isa, Lazar jî mîrinê rakîr

38 Isa disa kûr naliya û gîhişt mezelê. Mezel mixarek bû, kevirek ji dêri de hebû. 39 Isa got: „Kevir bilind bikin!“

Xuşka Lazar Marta, jî Isa re wîsa got: „Ya Xudan, ev çar roje ku mîriye û bihn ketiye wi.“

40 Isa got: „Mîn jî te re negot eger ku tu iman bîki, tê izeta Xudê bîbini?“

41 Ser vê yekê wan kevir rakir. İsa çavê xwe rasti jor kır û wîsa got: „Bavê min, bona ku te ez bîhistim te re şikir dîkim.

42 Min zani ku tu her dem min dîbihizi. Feqet min ev bona van insanê lî vê derêne got ku, ew iman bikin ku te ez şandim e.“

43 İsa lî dû vê qise kîrînê re dengê xwe bîlind kır û wîsa got: „Lazar were der!“

44 Mîri dest û lingê wi pê paçan gîrêdayî û rûyê wi pê dîsmalê gîrti derket, (hat der). İsa jî wan re got: „Wi vekin û berdin bîla here.“

Plan kîrîna kuştına İsa

45 Wê demê ew Yahûdiyên hatîbûn ba Meryemê û dema ku wan xebata ku İsa çêkir dit, pîr kesi jî wan iman bî İsa ani.

46 Feqet lî nav wan de hinêñ dîn çûn ba Fêrisiyân û lî derbarê tişte ku İsa çêkir xeber dan wan. **47** Lî ser vê yekê serokê Kahinan û Fêrisiyân Meclisa bîlind top kîrin û gotin: „Ma em çı bikin? Ev mîrov pîr mücîze çêdike. **48** Eger em Wi wîsa bîhêlin, herkes wê imanê bî Wi bine û Rom jî wê

werin hem şuna me û hem ji mîletê me ji ortê ra kîn.“

49 Lî nav wan de yeki, serokê Kahinan Qayfa got, „hun qet tiştekê nîzanin.“ **50** „Şunda ku welat hemû tune dîbe, bîla tek mîrovek oxîra gel de bîmire, jî bo me pîtîr rînde. Ma Hun vîna fehm nakîn?“

51-52 Wi ev bî xwe û xwe negot. Lê belê jî bo ku wê salê ew serokê Kahinan bû, derbarê İsa de peyxamberti kır û wîsa got: İsa bo mîlet û ne jî bo mîlet tenê feqet bo hemû zarokêñ Xudê yên ku belav bûne, wan top û yek bîke, bo wê yekê gerek İsa bîmire. **53** Wîsa lî dû wê rojê re, plan kîrin ku ew İsa çawa bîkujin.

54 Bo vê yekê êdi İsa lî nav Yahûdiyan de eşkereyi negeriya. Ew jî wê veqetiya û çû nêzikê çolê, bajarê Efraim. Ew tev şagirtêñ xwe lî wê derê ma. **55** Cejna Yahûdiyan ya derbazbûnê (yanê ya pasoxê) ji nêzik bû. Pîr kes jî bona pakij bûnê, beri idê çûn Qudsâ şerif. **56** Ew lî wê derê lî İsa geriyan. Dema ku ew hê ibadetxanê de bûn, hevûdu re wîsa pîrs kîrin: „Hun çı dîbêjin? Ecêba İsa nawere idê?“

57 Serokê Kahinan û Fêrisyan bo girtına Isa emir dan û gotin ku, ki şuna Wi zane lazime ku xeberê bide.

İsa tere gundê Bêtanyê

(Met.26:6-13; Mer.14:3-9)

12 Isa, şes rojan berêcejna derbaz-
bûnê hat gundê Lazar; yê ku Isa ew
ji mîrinê rakîribû. 2 Lî wê ji bo Isa ziyafet
çêkîrin. Marta xîzmet kîr. Yênu ku lî tev Isa li
sîfrê rûniştibûn yek ji wan Lazar bû. 3 Mer-
yemê niv litir rûnê pîr qimetli, ji rûnê sîm-
bîla Hindûstanê anî û lingê Isa re da û bi
pora xwe ji lingê Wi paqîj kîr. Ew mal bi
bihna wi rûnê xweş yê rînd tiji bû.

4-5 Ema şagîrtek yê Isa, yê ku Ew dû re
bidana dest (dijmin) Yahûda Îsqaryot wîsa
got: „Çîma ev rûn bi sêsed dinaran nehat
firotinê û perên wi ji nedan feqiran?“ 6 Wi
ev bona feqiran negot, bona ku ew bi xwe
diz bû got. Kisikê peran bi wi re bû û wi ji
perên kisikê de bûn, dîdiziya.

7 Isa got: „Jînîkê rehet berde.“ „Bîla vêna
bo roja ku mîn dikin mezelê hilîne. 8 Feqîr

tîm û tîm lî tev we ne, feqet ez tîm lî tev we
ninim.“ 9 Komekê Yahûdiyan yeki mezin
bihistin ku Isa hatiye gundê Bêtanyê û
tenê bo Isa nine, bo ditina Lazar yê ku Isa
ji mîrinê rakîribû ew hatin cem Isa. 10 Se-
rokê Kahinan xwastin ku Lazar ji bîkujin.
11 Çîmki bona Lazar pîr Yahûdi dîçûn û
iman bi Isa dîkîrin.

İsa tere Qudsâ Şerif

(Met.21:1-11; Mer.11:1-11; Lûq.19:28-40)

12 Dörtîra rojê, komeke insan ya mezin
yênu ku hatîbûn, û wan bîhist ku Isa ji were
Qudsâ şerif. 13 Wan guliyê xorme girt û
berbi Isa cûn. Kîrin qîrin û wîsa bang kîrin,
„Hozana! yê ku bi navê Xudan hatiye,
meth kîrin ji Qîralê Israil re be!“

14-15 Isa, sipek dit û lê siwar bû. Çawa ku
kitêba bimbarek de hatiye nîvisin: „Netîr-
se, qiza Sion! Mêze, Qîralê te siwar sipekê
kerê bûye û tê.“

16 Şagîrten Isa berê ew tişt fehm nekîrin.
Ema wexta ku Isa hat bilind kîrinê, wan ev
anîn bira xwe ku ew tişt ji bona Isa hatine

nîvisin û xelkê ji ev ji bo wi çêkîrin.**17** Ew xelkê ku dema İsa gazi Lazar kır û ew ji mîrînê rakîr li wê ba İsa bûn, wan ji bo wina şehadeti kîrîn.**18** Lî ser vê yekê xelk berbî İsa çû. Çimki wan bîhist ku wi ev mûcîza çêkîribû. **19** Fêrisîyan ji ji hevûdu re wîsa dîgotin: „Hun dîbinin ji dest we qet tîştek nayê. Va ye tûm dînê li dû İsa ketiye û dice.“

İsa ji bo mîrîna xwe ji pêşta xeber da

20 Roja idê li nav yên ku bo ibadet kîrînê hatibûn Qudsa şerif hîn kesên Yûnan ji hebûn. **21** Vana hatin cem Filipûs, ew ji gundê Bajarê Celîlê Bêtseydayê bûn, Wan ji Filipûs rica kır û gotin: „Em dîxwazîn ku Efendi İsa bîbinin.“

22 Filipûs ji çû xeber da Andriyas. Andriyas û Filipûs ji çûn xeber dan İsa.

23 İsa wan re got: „Saeta ku Lawê insan were bîlînd kîrînê hat.“ **24** „We re bî rasti bî rasti dibêjîm, heta ku teney genim nekeve li nav erdê û nemire, ew tenê dîmine. Feqet dema ku bimire zehf mehsûl dîde.

25 Yêñ ku canê xwe hezdîkîn, ew wi zay dîkîn. Feqet yên ku dî vê dînê de ji canê xwe nefret bîke, wi ji bo heyata abedin hîltine. **26** Yê ku dîxwaze ji mîn re xîzmetê bîke, bîla li dû mîn were. Ez li kûderê me, xîzmetçiyê mîn ji li wê derêye. Eger yek ji mîn re xîzmetê bîke, Bav wi dîde şeref kîrînê. **27** Nîha dîlê mîn teng bûye, ma ez çî bibêjîm? Bibêjîm, „Ya Bavê mîn, mîn ji vê saetê xîlas bîke?“ Ema ez ji bo vê armançê hatîm vê saetê. **28** Bavê mîn Navê xwe bîlînd bîke!“

Lî ser vê yekê jor de deng hat bîhistin û got: „Mîn hem bîlînd kîr û hem Ezê bîlînd bîkim.“

29 Ew xelkê ku li wê derê bûn û koma ku ev bîhistin, wan got: „Ezman guregur kîr.“ Hînêñ dîn ji gotin: „Mîlyaket kî li tev İsa qîse kîr.“ **30** İsa got: „Ev deng ji bo mîn nine, ji bo we hat.“ **31** „Ev dînê nîha tê hukum kîrînê. Qîralê vê dînê nîha wê bê avêtîn der. **32** Dema ku ez li erdê bîlîndê jor bûm, hemû insan dîkîşinîm cem xwe.“ **33** İsa ev ji bo mîrîna xwe û ew çawa bîmire got.

34 Koma insan ji İsa re wîsa got: „Mîna ku

me Şeriatê de hu kiriye, gerek Mesih abe-
diyen bimine. Tu çawa dibeji ku ,Lawê in-
san bîlindê jor bibe?‘ Ev lawê insan ki
ye?“

35 Isa got: „Ronahi hê demekê kurt lı nav
we de ye.“ „Bona ku tari we pênegir e, heta
ku ronahiya we heye bimeşin. Yê ku tariyê
de dimeşin, ew nizanin ku bî kû ve terin. 36
Hê Ronahiya we heyi, iman bî Wê bikin ku
hun bibin zarokên Ronahiyê.“ Isa ji wan re
ev tiştên ha got û çû ji wan dûr ket û xwe
veşart.

İnad kırına Yahûdiyan

37 Isa lı ber çavê wan pîr mûcize çêkir, fe-
qet wan disa ji iman bî Wi nekîrin. 38 Vana
hemû bona ku gotinê Yeşaya peyxamber
werin şunê çêbûn:

„Ya Xudan ew xebera ku me da ye, ma ki
pê iman kî? Ma quweta Xudan ki re hat
nişan dan?“

39-40 Va ye bo vê yekê wan iman nekîr.
Çawa ku Yeşaya peyxamber şunde ki din
de ji disa dibeje:

„Xudê çavê wan kor kîr û dîlê wan ji hisk
kîr. Wîsa ku çavê wan nebîne, dîlê wan ji
fehm neke û ew venegerin cem mîn û ez ji
wan sax nekim.“

41 Yeşaya peyxamber ev tiştên ha gotine,
ji ber ku wi izeta Isa ditiye û bo Wi qise kî-
riye. 42 Lı tev vina pîr mezîn û serokên
Yahûdiyan iman bî Isa anin. Feqet wan eş-
kereyi negot, bona ku wan dizaniya Fêri-
si wan ji ibadetxanê bavêjin der. 43 Çimki
wan meth kırına insan ji ya xudê zehftir
hezkir.

44 Isa dengê xwe bîlind kîr û wîsa got: „Yê
ku iman bî mîn dîke, iman bî mîn nine,
iman bî yê ku ez şandîme dîke.“ 45 „Yê ku
ez ditîme, ew yê ku ez şandîme dibine.
46 Kesê ku iman bî mîn dîkin, bona ku ew
qet lı tariyê de neminin, ez ronahiti hatim
dînê. 47 Ew kesê ku gotinê mîn dîbihizin û
qebûl nakîn, ez hukum lı wan nakîm. Çimki
Ez nehatîme ku hukum lı dînê bikim, ez
bo xîlas kırına dînê hatim dînê. 48 Yeki dîn
heye Ew hukum lı wan kesê ku mîn qebûl
nakîn dîke. Kelama ku mîn got, roja da-
wiyyê de hukum lı wi kesi dîke. 49 Çimki

mîn bî xwe û xwe qîse nekîr. Bavê mîn yê ku ez şandîm wi emîr da mîn, ez çawa qîse bîkîm û çi bîbêjîm. **50** Ez zanim ku emîrê Wi jiyana abedin e. Jî bo vê yekê Ez çi bîbêjîm, mina ku Bav mîn re dîbêje wîsa dîbêjîm.“

Temsila dîlnîzminê

13 Beri cejna derbazbûnê bû. İsa zani ew saet hatiye ku, ew wê jî vê dînê veqete û here cem Bav. Dînê de yên ku aîdê wi bûn, Wi ew hez kîrin û heta dawiyê ji hezkîr. **2** Çaxê dîbû wexta xwarîna êvarê iblis xwestîna xwe kir dîlê lawê Simon Yahudayê İsqaryoti ku, ew İsa bîde dest. **3** İsa zani ku Bav her tîşt emanetê Wi kîriye û ew jî ba Xudê hat û disa vegere cem Xudê. **4** İsa ji sîfrê rabû, aba xwe dayni ali-kê û pêşgir girt lî pişta xwe pêça. **5** Dû re av kir leganê û lingê şagirtên xwe şuşt û dest pê kir bî pêşgira ku dabû pişta xwe ji lingê wan ziwa kir.

6 Dor hat Simon Petrûs. Simon, jî İsa re got, „Ya Xudan, ma tê lingê mîn bîsuyi?“

7 İsa, jî wi re wîsa got: „Ez çi dîkîm tu vê nîha nîkari fehm bîki, feqet dû re tê vê fehm bîki.“

8 Petrûs, jî İsa re got: „Tu lingê mîn qet naşuyi!“ İsa got: „Eger ku ez te neşum, paya te li tev mîn nabe. **9** Simon Petrûs got: „Ya Xudan tenê lingê mîn nine, dest û serê mîn ji bîşu!“

10 İsa ji wi re got: „Yê ku hatîne şuştinê tamamen paqîj bûne; xeyri lingan lazîm nine ku tiştekê dîn were şuştinê. Hun ji paqîjin, feqet hemû paqîj ninin.“ **11** İsa zaniya ku ki Wi bîde dest. Jî bo vê yekê got ku: „Hun hemû paqîj ninin.“

12 Dema ku İsa lingê wan hemûyan şuşt, disa aba xwe lî xwe kir û çû lî sîfrê rûnişt. İsa ji şagirtên xwe re got: „Tîştê ku mîn ji we re kir, ma hun wi fehm dîkîn?“

13 „Hun ji mîn re Mamoste û Xudan dîbêjîn. Hun rînd dîkîn, jî ber ku ez Ew im.

14 Madem ku Ez Xudan û Mamoste me û disa ji mîn lingê we şuşt; hun ji mecbûrin ku lingê hevûdu bîşun. **15** Mîn ev temsile da we ku hun ji hevûdu re mina mîn bîkin. **16** Jî we re bî rasti bî rasti dîbêjîm: Kole ji

efendiyê xwe mezîntir nine. Yê ku hatiye şiyandin ji ji yê ku ew şandiye mezîntir nine. **17** Madem ku hun van tiştan zanin, eger ku hun wan bikin hunê bextiyar bîbin!, (dilgesh bîbin!)

Jî İsa re ihanet kîrin

(Met.26:20-25; Mer.14:17-21; Lûq.22: 21-23)

18 „İsa got, ez ji bo we hemûyan nabêjîm, yên ku min bijartine ez wan nas dîkim. Fe-qet bona ku nivisa bimbarek ya ku dibêje: „Yê ku nanê min xwar destê xwe bîlind min kîr“, were şundê ev hat çêkirin. **19** Ez we re vana ji niha ve dibêjîm ku, dema ev tişt çêbûn, hun iman bikin ku, ez Ew’im. **20** Jî we re bî rasti bî rasti dibêjîm, her kijani ez dişinim, ki ku wan qebûl bîke, min qebûl dîke. Ki ku min qebûl dîke, ew yê ku ez şandime qebûl dîke.“

21 İsa lî dû gotina van tiştan re di rihe xwe de tengasiki kûr bîhist. İsa ji wan re şehadeti kîr û got: „Jî we re bî rasti bî rasti dibêjîm, ji we yek min dîde dest.“

22 Şagirtan mîze hevûdu kîrin, gotin ecê-

ba bo ki dibêje û wan mereq kîr. **23** Şagirt-teki xwe da bû singê İsa. İsa ew hez dîkir. **24** Simon Petrûs işaret da wi şagirti ku ew pîrs bîke ku, İsa vê ji bo kijan şagirti dibêje. **25** Wi ji xwe da bû singê İsa, jê pîrs kîr û got: „Xudan, yê ku te dîde dest ew ki ye?“

26 İsa got: „Ez pariyê nîn newq bîkim û bîdime kijani, ew e. Ü dû re Wi pariyê nan newq kîr, û da lawê Simon İsqaryot Yahûda. **27** Yahûda çawa ku pariyê nan gîrt, İblis ket hundurê wi. İsa ji wi re got: „Tiştê ku tu dixwazi bîki, zû bîke!“ **28** Yênu ku lî ser sîfrê bûn, tu kesi fehm nekîr ku, İsa bona ci ev qise ji wi re got. **29** Bona ku kîsikê pera bi Yahûda re bû, şagirtên dîn gotin ku belkê İsa ji wi re got: „Bo idê ji me re tiştê ku lazîme bîkire“, yan ji „tiştîkê bîde feqiran.“ **30** Dema ku Yahûda pariyê nan gîrt, ew hema derket der. Ü Şev bû.

Hevûdu hez bîkin

31 Dema ku Yahûda çû der, İsa got: „Lawê insan niha hatiye bîlind kîrinê.“ „Xudê dî wi

de bîlind bû. 32 Bona ku Xudê dî Wi de hatiye bîlind kîrînê, Xudê ji wê wi lî cem Xwe bîde bîlind kîrînê, û hema bîlind bike. 33 Zarokno! Ez hê demek kurt lî ba we me. Hunê lî mîn bigerin, feqet mina ku mîn ji Yahûdiyanre got, niha we re ji dibêjîm, şuna ku ez terim hun nikarin werin lî wê derê. 34 Ez ferman kê nû dîdîm we: Hevûdu hez bikin. Mina ku mîn hun hez kîrin, hun ji wîsa hevûdu hez bikin. 35 Eger ku hezkîrina we ji hevûdu re hebe, wê çaxê herkes wê fehm bike ku hun şagirtên mîn in.“

Petrûs Isa inkar dîke

(Met.26:31-35; Mer.14:27-31; Lûq 22:31-34)

36 Simon Petrûs ji Isa re got: „Ya Xudan, ma tu kû ve teri?“ Isa ji wi re got: „Şunda ku ez terim, tu niha nikari lî dû mîn weri li wê, feqet dû re tê weri.“

37 Petrûs ji Wi re got: „Ya Xudan, ma çîma ez niha nikarım lî dû Te werim? Ez ji bo te canê xwe bîdîm!“

38 Isa ji wi re wîsa got: „Tê ji bo mîn canê

xwe bîdi? Te re bî rasti bî rasti dibêjîm: Heta ku tu mîn sê caran inkar neki, dik bang nade.“

İsa rê ya ku tere ba Xudê ye

14 Bila dilê we teng nebe. Bî Xudê iman bikin, bî mîn ji iman bikin. 2 Mala Bavê mîn de pîr mesken, (cih) hene. Eger ku wîsa nebûna, mîn ji we re bigotana. Çîmki ez terim da ji bo we cih hazır bikim. 3 Bîcîm, ji we re cih hazır bikim û ji ber ku hun ji lî wê bîn dera ku ez lê me; ez disa werim û we bigirim ba xwe. 4 Hun rê ya şunda ku ez terim zanin.“

5 Tomas ji Isa re got: „Ya Xudan, em nîzanın ku tu kû ve teri, ma em rê çawa bîzanın?“

6 Isa ji wi re got: „Rê, rasti û jiyan ez im.“ Ne bî rîberiya mîn be, qet kes nikare were cem Bav, (Xudê). 7 Eger ku we ez nas bîkîrama, we Bavê mîn ji nas bîkîrama. Jî niha ve hun Wi nas dîkin, û we Ew dit.“

8 Filipûs got: „Ya Xudan, Bav nişan me bîde, û ew ji me re bes e.“

9 İsa got: „Filipûs, ez ev qas zemane li tev we me, ma te ez hê nas nekîrim e? Ki ku ez ditim e, wi Bav ji ditiye. Tu çawa dibêji ku: ,Bav nişanê me bide?‘ **10** Tu bawer naki ku, ez bî Bav re me û Bav ji bî Mîn re ye? Gotinê ku ji we re dibêjîm ez bî xwe û xwe nabêjîm, ema Bavê ku mîn de disekîne Ew xebatên xwe dîke. **11** İman bî mîn bîkîn ku; ez Bav de me, û Bav ji Mîn de ye. Qet ne be bona van xebatan iman bîkîn. **12** We re bî rasti bî rasti dibêjîm, ev xebatên ku ez çedîkîm ewê ku bî mîn iman dîkîn ew ji dîkarîn van xebatan çêbîkîn, heta dîkarîn ku yên mezîntîr ji çêbîkîn. Çimki ez terîm cem Bav. **13** Bona ku Bav di Law de bîlînd bîbe, hun bî navê mîn çî bîxwazîn, ez çêbîkîm. **14** Eger ku hun bî navê mîn tiştek bîxwazîn, ezê wê bîkîm.

Wad kırına Rihê bimbarek

15 Eger ku hun ji mîn hez bîkîn, emîrê mîn binin şunê. **16-17** Ez ji ji Bav rîca bîkîm û Ew ji, Teselidar kê dîn, Rihê heqîqetê, bide we; wîsa ku Ew timi li tev we bisekîne. Di-

nê nikare Wi qebûl bîke. Çimki ew ne dikare ku Wi bîbîne, û ne ji Wi nas dîke. Hun Wi nas dîkîn. Çimki Ew li ba we disekîne û wê dî hîndurê we de bîbe. **18** Ez we sêwi nahêlinîm, disa vedîgerîm cem we. **19** Hê Hinek zeman dîn dînê êdi mîn nabîne, feqet hunê mîn bîbinin. Madem ku ez dijîm hun ji hunê bijin. **20** Wê rojê hunê fehm bîkîn ku, ez Bav de me û hun bî mîn re ne û Ez ji bî we re me. **21** Ewê ku emîrê mîn bî wi re ne û wan tîne şunê, ew ji mîn hez dîke. Yê ku mîn hez dîke, Bavê mîn ji wi hez dîke. Ez ji wi hez dîkîm û xwe nişanê wi dîdîm.“

22 Yahûdayê (Isqaryoti nine) ji İsa pîrs kîr û got: „Ya Xudan, çawa dibe ku Tu xwe ji dînê re nine, ji me re nişan bîdi?“

23 İsa ji wi re wîsa got: „Ki ku ji mîn hez dîke, gotina mîn dîke, Bavê mîn ji ji wi hez dîke. Em ji têñ ba wi û li cem wi mesken çedîkîn. **24** Ki ku mîn hez neke gotinê mîn nake. Ev gotina ku we bîhist ya mîn nine, feqet ya Bavê ku ez şandî me.“

25 „Ez hê li ba we, mîn ji we re ev tiş gotin. **26** Feqet Teselidar, Rihê bimbarek,

Yê ku Bav bî navê mîn bîşine, Ew wê ji we re her tiştê bîde fehm kîrînê û hemû gotinê mîn bîne bîra we.“ 27 Jî We re selametiye dîhêlinim, ez selametiya xwe dîdîm we. Ez mina ku dinê dîde nadîm. Bîla dîlê we teng nebe û netîrse. 28 We bîhist ku mîn ji we re got: „Ez terîm, feqet disa werîm ba we.“ Eger ku we ji mîn hez bîkirana, bona ku ez terîm cem Bav, hunê dîlşâ bîbûna. Çîmki Bav ji mîn mezîntîr e. 29 Û bona ku dema ev tişt bîbîn, hun iman bîkîn, hê ev tişt nebûyin mîn nîha ji we re got. 30 Ez êdi lî tev we pîr tiştî qise nakîm; çîmki reisê vê dinê tê; û bî mîn re qet tiştîkê wi tune. 31 Feqet bîla dinê bîzane ku, ez ji Bav hez dikîm, û Bav çawa emîr dîde mîn, ez ji wîsa dikîm. Rabîn, em ji vir herîn.

Mêwa rez û şîvên wê

15 „Ez mîwa rastîm û Bavê mîn ji rezvan e. 2 Her şîvmêwa ku bî mîn ve ye û meywe nade, Bav wan jê dîke; û yêñ ku meywe dîdîn, bona ku hê zêde bîdîn wan paqîj dîke. 3 Bî gotina ku mîn we re

gotiye, hun bî rasti paqîj in. 4 Hun bî Mîn re bîsekînin û ez ji bî we re. Eger ku şîvmêw bî mîwê ve nesekîne, bî xwe û xwe nikare meywe bîde. Mîna vê, eger ku hun bî mîn re nesekînin, nîkarîn meywe bîdîn. 5 Ez mîw im, hun ji şîvmêw in. Kesê ku bî mîn re dîsekîne û ez ji bî wi re bîsekînim ew pîr meywe dîde. Çîmki hun bê mîn nîkarîn qet tiştîkê bîkîn. 6 Eger kesek bî mîn re nesekîne, mina şîvmêwê davêjin der û hîşk dîbe. Wan top dîkîn davêjin ağır û ew dişewitîn. 7 Eger ku hun bî mîn re bîsekînin û gotinê mîn ji di we de bîskînin, wê çaxê hun her ci bîxwazîn wê ji we re were dayinê. 8 Dema ku hun pîr meywe bîdîn, Bavê mîn bî vê bîlîndtîr dîbe. Hun wîsa dîbîn şagîrtê mîn.

9 „Mîna ku Bav ji mîn hez kîr, mîn ji hun wîsa hez kîrin. Lî hez kîrina mîn de bîsekînin. 10 Eger ku hun emîrê mîn binin şunê, hez kîrina mîn de dîsekînin; mina mîn emîrê Bavê xwe anîn şundê û hez kîrina Wi de sekînim... 11 Mîn vana ji bona ku şabûniya mîn li we de hebe û şabûniya we ji temam bîbe gotin. 12 Emîrê mîn ev e:

Mina ku mîn hun hez kîrîn, hun ji hevûdu wîsa hez bîkîn. **13** Qet lî kesi de hez kîrîna ku canê xwe oxîra hevalê (dostê) xwe de bîde, ji wê hez kîrînê mezîntir hez kîrîn tune. **14** Eger emrê ku mîn dane we hun wan bîkîn, wê çaxê hun dîbin dostên mîn. **15** Ëdi ji we re nabêjîm xulam, çimki xulam nîzane ku efendiyê wi çi dîke; feqet mîn ji we re dost got; çimki hemû tiştê ku mîn ji Bavê xwe bîhist ji we re dan zanin. **16** We ez nebijartîm, feqet mîn hun bijartîn. Mîn hun tayin kîrîn ku, hun herîn meywe bîdin û meywe yê we ji baqî bîmine. Wîsa ku, hun bî navê mîn ji Bav çi bîxwazîn, Ew wê bîde we. **17** Ez vi emri dîdîm we, da hun hevûdu hez bîkîn!“

Nefret kîrîna dînê

18 Eger ku dînê ji we nefret bîke, bîzanîn ku beri we ji mîn nefret kîriye. **19** Eger ku hun daxîlê dînê bûna, dînê yênu ku daxîlê wi ne wan hez dîke. Madem ku, hun daxîlê dînê ninin; encax mîn hun ji dînê vebijartîn e. Ji bo vê yekê dînê ji we nefret dîke. **20** Gotina

ku mîn ji we re got, binin bira xwe: „Xulam ji efendiyê xwe mezîntir nine.“ Eger ku wan ji mîn zulum kîrîne, wê ji we re ji zulumê bîkîn; eger ku gotinê mîn qebûl kîrîne, ewê yênu we ji qebûl bîkîn. **21** Feqet hemû van tiştan dî rûbalê navê mîn de wê bî we bîkîn, çimki ew wi yê ku ez şandîme nas nakin. **22** Eger ku ez nehatîma û ji wan re negotana, gunehênu wan wê nebûna; feqet niha bona gunehênu wan efûbûn ji wan re tune. **23** Kesê ku ji mîn nefret dîke, ji Bavê mîn ji nefret dîke. **24** Eger mîn xebatê ku kesi nekîriye lî nav wan de çenekîrîna, gunehênu wan wê nebûna; feqet wan niha hem ditin û hem ji ji mîn û Bavê mîn nefret kîrîn. **25** Feqet ev bo gotina ku şeriata wan de hatiye nîvisin, were şunê bû: „Bêsebeb wan ji mîn nefret kîr.“ **26** Teselidarê ku Ez ji Bav ji we re bîşinim, Rihê heqîqetê, dema ku were, Ew wê ji bo mîn şehadeti bîke. **27** Hun ji şehadetiyê bîkîn. Çimki hun ji dest-pêkê ve lî tev mîn bûn.

16 Mîn ev tiştênu ha ji we re gotin ku, hun tilpeki nebîn. **2** Wê we ji iba-

detxanan bıkın der. Erê, saet tê, herkesê ku we díkujin zan díkın ku ew ji Xudê re xizmetê díkın. **3** Ü Ew wê van tiştan bıkın, çimki wan ne Bav nas nekir û ne ji ez nas kírim. **4** Feqet mîn ev tişt ji we re gotin da çaxê saeta wan bê hun wan binin bira xwe. Mîn ew tişt dî destpêkê de ji we re negotin. Çimki ez tev we bûm.

Şuxul kırına Rihê Bimbarek

5 Lî belê nîha ez terim cem yê ku ez şandım e; û lî nav we de qet kesek nabêje ku: „Ma Tu kû ve teri?“ **6** Feqet bona ku mîn ji we re ev tişt got, dilê we tiji keder bû. **7** Ji we re rastiyê dibêjim ku; çûyina mîn ji bo feyda we ye. Eger ku ez neçim, Teselidar nayê ba we. Eger ku ez biçim, Wi ji we re bîşinim. **8** Ü dema ku Ew were, ji dinê re guneh, rasti û hukum kırinê nişan bide. **9** Ji bona guneh, çimki bî mîn iman nakin. **10** Bona rastiyê, çimki ez terim cem Bav û hun êdi mîn nabinin. **11** Ji bona hukum kırinê, çimki reisê vê dinê hatiye hukum kırinê.

12 Jî we re hê pîr gotinê mîn hene, feqet hun nîha nîkarin ku wan ragîrin. **13** Feqet Ew, Rihê rastiyê were, Ew wê rê ya her heqiqetê nişan we bide; Ew bî xwe û xwe qise nake; feqet ew çî bîbihize dibêje û hatîna tiştê pêşende xeberê bide we. **14** Ew wê mîn bilind bike. Çimki Ew wê ji yê mîn bigire û xeberê bide we. **15** Her çî tiştê Bav heye, ew yê mîn e. Jî bo vê mîn ji we re got: „Ew wê ji yê mîn bigre û bide we.“ **16** Zemanek kurt, û hun mîn êdi nabinin; û disa zemanek kurt, û hunê mîn bîbinin.

Elema we dîbe şabûni

17 Wê çaxê hîn şagirtên wi ji hevûdu re wîsa gotin: „Zemanek kurt, û hun mîn nabinin, û disa zemanek kurt, û hunê mîn bîbinin, û: Çimki ez terim cem Bav. Ma ew çî ye ku ji me re dibêje?“ **18** Wîsa ku: „Zemanek kurt got, ev çî ye? Em nîzanin ku, Ew çî dibêje.“

19 İsa fehm kîr ku ew dixwazin ji wi pirs bîkin; û ji wan re got: „Mîn got zemanek kurt, û hun mîn nabinin, û disa zemanek

kurt, û hunê mîn bîbinin. Ma hun jî bo vê gotinê ji hevûdu pîrs dîkin?“ **20** Ez jî we re bî rasti bî rasti dîbêjîm: „Hunê bigirin û lî xwe bîdin, dînê jî wê kîf bîke. Hunê kederê bîkişinîn, feqet kedera we wê bîbe şabûni. **21** Dema ku jînîk zarok tîne dînê êş dîkişine. Çimki saeta wê hatiye. Feqet dema ku zarok ani dînê, bona ku insanek ani dînê, ew şabûn dîke û êşa xwe ji bir dîke. **22** Mîna vê temsilê niha kedera we heye, feqet ezê we disa bîbinim û dîlê we şabîbe. Û şabûniya we kes nikare jî we bigir e. **23** Wê rojê hun tu tişt jî mîn napîrsin. Jî we re bî rasti bî rasti dîbêjîm: Bi navê mîn hun jî Bav çi bîxwazîn, Ew wê bîde we. **24** Heta niha We bî navê mîn tu tişt nexwest. Bîxwazîn, û hunê bigirin. Wissa ku, şabûna we temam bîbe.

25 Min jî we re ev tiştên ha bî meselan gotin; saet tê ku, ez êdi jî we re bî meselan nabêjîm; feqet derbarê Bav de Ezê jî we re bî eşkereyi bîdîm zanin. **26** Ez nabêjîm, di wê rojê de hunê bî navê mîn bîxwazîn; û ezê jî bo we jî Bav bîxwazîm. **27** Çimki bona ku hun jî mîn hez dîkin û we iman kîr

ku ez jî Bav derketim û hatîm e, Bav bî xwe jî ji we hez dîke. **28** Ez jî Bav derketim û hatîm dînê. Niha jî dînê berdîdîm û vedi-gerim cem Bav.“

29 Şagirtan got: „Va ye, tu niha eşkereyi dîbêji û qet bî meselan qîse naki.“ **30** „Em niha fehm dîkin ku tu hemû tiştî dizani. Hewce nine ku kesek jî te bîpirse. Em jî bo vê iman dîkin ku tu jî Xudê hati.“

31 İsa jî wan re got: „Ma hun niha iman dîkin?“ **32** „Va ye, saet tê, erê, ew saet hatiye û hunê mîn tenê berdîn, belav bîbin û her yek jî we wê here cem yên xwe. Feqet ez tenê ninim, çimki Bav lî tev mîn e. **33** Bona ku silameta we bî mîn re hebe, mîn ev tişt jî we re gotin. Dî dînê de kedera we heye. Feqet cesûr bîbin. mîn dînê mexlûb kîr!“

İsa Dua kîr

17 İsa ev tişt gotin; çavê xwe bilindê rûyê ezman kîr û wîsa got: „Ey Bav, saet hat. Lawê xwe bilind bîke ku, Law ji te bilind bîke. **2** Çimki te lî ser hemû beşe-

rê de selahiyet da Wi. Ta ku, Ew jiyana abedin bide hemû kesên ku te dane wi. 3 Jiyana abedin ji ew e ku, ew tek Xudê yê rastiyê te û yê ku te şandiye Isa Mesih nas bikin. 4 Bı temam kırına xebata ku te ji bo çékirinê da mın, mın tu lı ser rûyê erdê bilind kiri. 5 Ü, ey Bav, dema ku dînê hê tune bû û izeta mın ya ku lı ba te bû, niha bı wê mın lı cem xwe bilind bîke.“

6 Ji dînê ew mirovên ku te dan mın, ji wan re mın navê te nişan da. Ew yê te bûn, te ew dan mın û wan soza te qebûl kîr. 7 Ew niha zanın ku hemû tiştê te dan mın, ew ji te ne. 8 Çimki sozê ku te dan mın, mın ji dan wan; û wan ji qebûl kîr. Wan bî rasti fehm kîr ku ez ji te derketim û hatim. Wan iman kîr ku, te ez şandım e. 9 Ez ji bo wan rica dîkim; ji bo dînê nine, feqet ji bo yên ku te dan mın rica dîkim. Çimki ew yên te ne. 10 Hemû tiştên mın yên te ne, yên te ji yên mın in; û ez dî wan de hatim bilind-kîrin. 11 Ez êdi ne dî dînê de me, feqet ew dî dînê de ne, û ez tîm ba te. Ey Bavê bimbarek, ew kesê ku te dan mın bî navê xwe biparêzine ku, ew ji mina me bibin

yet. 12 Dema ku ez ba wan bûm, mın ew bî navê te yê ku te dabû mın hêvişandin (parastin). Bona ku soza bimbarek were sundê; ji xeyri lawê mîrinê, ji wan kesek dîn helak nebû.

13 Feqet ez niha tîm ba te. Ez van tiştan dî dînê de dîbêjîm ku, şabûniya mın dî wan de temam bîbe. 14 Mın soza te da wan û dînê ji ji wan nefret kîr. Çimki çawa ku ez ne daxilê dînê me, ew ji daxilê dînê ninin. 15 Ez bona ku tu wan ji dînê rabîki nine, bona ku tu wan biparêzini rica dîkim. 16 Çawa ku ez ne daxilê dînême, ew ji daxilê dînê ninin. 17 Wan bî rastiyê bimbarek bîke. Ü soza te heqiqet e. 18 Mina ku te ez şandım dînê, mın ji ew wîsa şandın dînê. 19 Dî oxîra wan de ez xwe teqdis dîkim ku, ew ji bî heqiqetê bîn bimbarek kîrin ê.

20-21 Tenê ji bo wan nine, feqet ji bo yên ku bî soza wan bî mın iman bikin ji, bona ku hemû yek bibin, rica dîkim. Çawa ku, ey Bav, tu bî mın re yi û ez ji bî te re me, ew ji bî me re bîn ku, dînê iman bîke ku te ez şandım e. 22 Izeta ku te da mın, mın da wan ku, ew ji mina me yek bibin. 23 Ez bî

wan re, û tu ji bî mîn re, wîsa ku hemû ji bona yekitiyê temam bibin ku; dînê fehm bîke te ez şandim û mina ku mîn hez dîki wîsa wan ji hez dîki. **24** Ey Bav, ez dîxwazîm yêñ ku te dane mîn, ew ji li şuna mîn de li tev mîn bibin ku, ew izeta mîn ya ku te da mîn bibinîn. Çimki te ez beri çêbûna dînê hezkîrim. **25** Ey Bavê adîl, dînê tu nas nekîri, feqet mîn tu nas kîri; û wana ji zanîn ku te ez şandim e. **26** Bona hezkîrina te ya ku ji bo mîn heye, dî wan de ji be, û ez ji bî wan re bîm; mîn navê te ji wan re da zanîn û ezê bîdîm zanîn ê.

İsa tê gîrtinê

(Met.26:47-56; Mer.14:43-50; Lûq.22:47-53)

18 İsa dû gotina van tiştan re derket û li tev şagirtên xwe çû wi aliyê ne-wala Kidron ê. Li wê derê baxçek hebû. İsa û şagirtên xwe hatin nav wi baxçe yi. **2** Èwê ku İsa da dest Yahûda ji ew şunde dîzaniya. Çimki İsa û şagirtên xwe li wê derê hevûdu pîr caran dîditin. **3** Bî vi awayi Yahûda, givalek esker û memûr ji serokê

Kahinan û Fêrisiyan gîrt û hat wê derê. Des-tê wan de fanos, meşhele û sileh hebûn.

4 İsa, hemû tiştê ku bîhatîna serê wi dîza-niya. Derket pêşiyê ji wan pîrs kîr û got: „Ma hun li ki digerin?“

5 Wan ji got: „Li İsa yê Nîsreti.“

İsa ji wan re got: „Ez im.“

Yê ku Ew da dest Yahûda ji bî wan re sekini bû. **6** İsa, dema ku ji wan re got:

„Ez im“, şunda çûn û ketin erdê.

7 Jî ber vê yekê İsa ji wan disa pîrs kîr û got: „Ma hun li ki digerin?“

Wan got: „Li İsa yê Nîsreti.“

8 İsa, ji wan re got: „Mîn ji we re got: Ku Ez im“. „Eger ku hun li mîn digerin, vana berdin bîla herin.“ **9**. Jî ber ku gotina wi ya berê gotibû: „Ew kesen ku te dan mîn, qet

kesek mîn wînda nekîr“, were şundê; wi wîsa got.“ **10** Şûrkê Simon Petrûs hebû, wi ew kîşand û li xizmetkarê serokê kahinan xîst û kerika wi ya rastê jê kîr. Navê wi xiz-metkari Malhûs bû.

11 İsa ji Petrûs re got: „Şûrê xwe bîke qa-lanê! Fincana ku Bavê mîn daye mîn, ma ez venexwim?“

12 Bı vi awayi givale, serdar (qumandar) û memûrên Yahûdiyan Isa girtin û girêdan.
13 Wan Isa pêsi bîrin cem Henna; xezûrê Qayfa yê ku wê salê serokê kahinan bû.
14 Ewê ku şiret (nesihet) kır û ji Yahûdiyan-re gotibû; dî oxira gel de mîrina mîrovekê ji bo me xêr e, Qayfa ev bû.

Petrûs Isa inkar dîke

(Met.26:69-70; Mer.14:66-68; Lûq.22:55-57)

15 Simon Petrûs û şagirtkeki din lî dû Isa çûn. Bona ku ew şagirt hasê serokê Kahinan bû, lî tev Isa ket hewşa serokê Kahinan. **16** Feqet Petrûs lî der ve, cem dêri de sekini bû. Ew şagirtê ku serokê Kahinan nas dikir, çû lî tev dergevan qise kır û wi Petrûs ji bir hîndur. **17** Dergevan keçikê ji Petrûs re got: „Yan tu ji daxîlê şagirtêni vi mîrovi yi?“

Petrûs ji got: „Na, ez şagirtê wi ninim.“

18 Bona ku hewa sar bû, xizmetkar û memûran bî komîrê agir vêxistibûn, û lî ber sekînibûn û xwe germ dikirin. Petrûs ji lî tev wan sekînibû û xwe germ dikir.

Pîrs kırina serokê kahinan

19 Wê demê serokê kahinan, ji bona şagirt û hu kırina Isa, jê pîrs kîr. **20** Isa ji wîsa got: „Min ji dinê re eşkereyi got. Min tim ibadetgeh û ibadetxaneyên ku hemû Yahûdi kom dibin ders da; û min veşarti tu tişt negot. **21** Ma çîma tu ji min pîrs diki? Yênu ku qise kırina min bihistine, ji wan pîrs bîke. Ew zanin min çi gotin e.“

22 Û lî dû gotina van tiştan re, lî nav wan memûrê ku lî wê derê sekînibûn yeki ji Isa re got: „Ma Tu ji serokê kahinan re wîsa cewab dîdi?“ û şamarek lê xist.

23 Isa ji wir re got: „Eger ku min nerast gotiye, bo nerastiyê şehadeti bîke; eger ku raste, ma tu çîma lî min dixi?“

24 Ji ber vê yekê Henna Ew girêdayi şand cem serokê Kahinan Qayfa.

Petrûs Isa disa inkar dîke

(Met.26:71-75; Mer.14:69-72; Lûq.22:58-62)

25 Simon Petrûs hê cem ağır sekini bû û xwe lî wê derê germ dikir. Wan ji Petrûs re got: „Ma tu ji şagirtê Wi nini?“

Petrûs inkar kır û got: „Na, ez şagirtê Wi ninim.“

26 Xızmetkarkê serokê Kahinan, lı tev wi xızmetkarê ku Petrûs kerik jê kırıbû eqrebe bûn. Wi xızmetkari ji Petrûs re got: „Ma mîn lı nav baxçe de tu ji tev wi nediti?“

27 Petrûs disa inkar kır û derhal dik bang da.“

Pîrs kırına Pilato

(Met.27:1-2,11-31; Mer.15:1-20; Lûq.23:1-5,13-25)

28 Sîbê de zû Yahûdiyan İsa lı cem Qayfa girtin û bîrin qonaxa hukumatê. Jî ber ku mîrdar nebîn feqet nanê derbazbûnê bixwarina, ew neçûn hindur qonaxa hukumatê. **29** Jî ber vê yekê Pilato derket, hat cem wan û got: „Ma hember vi mîrovi şikayeta we ci ye?“

30 Wan ji Pilato re wîsa got: „Eger ev mîrov xîrabi nekirana, me ew ji te re netaniya.“

31 Pilato ji wan re got: „Hun wi bigirin, lı gora şeriata xwe wi hukum bikin.“

Yahûdiyan ji Pilato re got: „Jî me re ne caize ku em keseki bikujin.“

32 Jî bo ew işaret bikin ku İsa bî ci şîklê mîrinê bîmre, da ew gotına ku İsa gotibû were şundê, ev çêbûn.

33 Pilato disa çû hindur qonaxa hukumatê. Wi bang İsa kır û Jê re got: „Ma qralê Yahûdiyan tu yi?“

34 İsa wîsa got: „Tu vêna bî xwe dîbêji, yan kesen din jî bo mîn ji te re gotin?“

35 Pilato got: „Ma ez Yahûdi me?“ „Xelkê Te û serokê Kahinan tu teslimê mîn kîrin. Ma Te ci kiriye?“

36 İsa got: „Qraltiya mîn lı vê dinê nine.“ „Eger ku Qraltiya mîn lı vê dinê de bîbûna, xızmetkarên mîn wê lı hember Yahûdiyan bixebeitina ku ez neketam di destêwan de; feqet niha qraltiya mîn lı vir de nine.“

37 Pilato İsa re got: „Ma balê Tu Qral i?“ İsa got: „Tu dîbêji ku ez Qral im.“ „EZ bona vê bûm e, û hatime dinê ku ji bo rastiyê şehadetiyyê bikim. Hemû kesê ku rastiyê de ne, ew dengê mîn dîbihizin.“ **38** Pilato ji İsa re got: „Ma rasti ciye?“

Dû vê pîrsê re Pilato disa derket, çu cem Yahûdiyan. Jî Wan re got: „EZ lı wi de qet súceki nabinim.“ **39** „Feqet cejna derbaz-

bûnê de ez tîm jî bo we keseki (serbest) berdîdim û ev adeta we ye; ma hun dixwazîn, ez Qralê Yahûdiyan jî bo we berdîm?“ **40** Jî ber vê yekê disa kîrîn qîrin û gotin: „Vi mîrovi nine, feqet em dixwazîn ku tu jî me re Barabbas berdi!“ Hal bû ko Barabbas haydut bû.

Tacê stîrin

19 Wê çaxê Pilato İsa girt û lêxist. **2** Es-keran jî stîriyan tacek vegirtin û dane serê Wi. Dû re xeftanek mor jî wi re dan xwe kîrîn ê. **3** Ew hatin ba wi û gotin: „Biji Qralê Yahûdiyan!“ û ew şilpax kîrîn. **4** Pilato disa çû der û wan re got: „Va ye, mîn ew jî we re ani der ku, hun bîzanîn mîn lî wi de qet súcek neditiye!“ **5** Lî ser vê yekê İsa, tacê stîrin lî seri bû, xeftanê mor jî xwe kîribû û çû der. Pilato jî wan re got: „Va ye, ew mîrov!“ **6** Dema ku serokê kahinan û memûran ew ditin, qîrin kîrîn û gotin: „çarmixê bîxine, çarmxê bîxine!“ Pilato jî wan re got: „Hun wi bigirin û bî

xwe wi lî çarmixê bîxinin!“ Çîmki, „mîn wi de qet súcek nedit!“

7 Yahûdiyan jî wi re wîsa gotin: „Qanûnek ya me heye; lî gora wê qanûnê gerek e ew bîmir e. Çîmki wi got ku ez Lawê Xudê me.“

8 Pilato dema ku ev gotin bîhist, hê bêtir tîrsiya. **9** Û disa çû qonaxa hukumatê û jî Isa re got: „Tu jî kû yi?“ Isa bersiv neda wi.

10 Pilato jî jî wi re got: „Ma Tu bî mîn re qise naki?“ „Ma Tu nîzani ku, jî bo berdanna te selahiyeta mîn heye, û jî bo xaçkırına te ji selahiyeta mîn heye?“

11 Isa jî wi re wîsa got: „Eger ku te re ji jor de nehatibûya dayinê, qet selahiyeta te lî ser mîn wê tune bûya.“ „Jî ber vê yekê, yê ku ez teslimê te kîrim, gunehê wi hê mezîntir e.“

12 Jî bo vê yekê Pilato xweste ku İsa berde. Feqet Yahûdiyan kîrîn qîrin û gotin: „Eger ku tu vi Mirovi berbidi, tu dostê Qeyser (Sezar) nini!“ „Ki ku bîbêje ez Qralîm, ew hember Qeyser derketiye.“

13 Pilato jî dema ku ev gotin bîhist, wi İsa

derxist der. Lî şuna ku navê wê kevir raxistin – feqet bî İbrani Gabbata ye – lî ser kursiyê hukum kırinê de rûnişt. 14 Ew roj tedarik kırına cejna derbazbûnê bû. Saet devdevi şesan bû. Pilato ji Yahûdiyan re got: „Va ye, Qralê we!“

15 Feqet wan kır qirin û got: „Wi rabîkel! û çarmixê bixinde!“

Pilato ji wan pîrs kır û got: „Ma ez Qralê we çarmixê bixinim?“

Serokê Kahinan cewab dan û gotin: „Xeyri Sezar Qralê me tune!“ 16 Wê gavê Pilato Isa teslim wan kır ku, ew wi lî çarmixê bixinin.

Xaçkırina Isa

(Met.27:32-44; Mer.15:21-32; lûq.23:26-43)

17 Wê demê eskeran Isa girtin; Wi, xaçê xwe girt û çû şunda ku navê wê hestiyê seri bû û – bî İbrani ji Golgota ye. 18 Wan ew lî wê derê çarmixê xistin. Lî tev Isa du mirovê dîn ji çarmixê xistin; Isa navinê de, yên dîn ji yek lî aliyê rastê û yek ji lî aliyê cepê de çarmixê xistin. 19 Pilato levhek ji

nîvisand û ew lî ser xaçê de dar xist. Wi wîsa nîvisand.

İsa yê Nîsreti, Qralê Yahûdiyan!

20 Isa yê Nîsreti, Qralê Yahûdiyan! Şunda ku Isa lî çarmixê xistibûn, nêzikê bajêr bû. Wîsa nîvisa ku bî zîmanê İbrani, Latin, Yûnani hatîbû nîvisandînê, pîr kesen Yahûdi ew xwandîn. 21 Jî ber vê yekê serokên kahinên Yahûdiyan ji Pilato re gotin: „Qralê Yahûdiyan nine“, feqet wîsa bînîvisine: „Vi mirovi bî xwe got, Ez Qralê Yahûdiyan im.“

22 Pilato ji Yahûdiyan re got: „Mîn çî nîvisiye, ew hatiye nîvisandîn.“

23 Dema ku eskeran Isa lî çarmixê xist, kîncêñ Wi jê girtin. Wan ew kır çar hêse ku, her yeki re hêsek bîkeve. Kîrasê Wi ji girtin. Ew kîras qumaşek ser bî ser bê dîrûn bû. 24 Wan ji ji hevûdu re gotin: „Em vîna qîş nekin, feqet em bo vi vijag bavêjin ku hela ew hêsa ki dîkeve.“

Ew bona ku ev nîvisina bîmbarek were şunê hat çêbûnê:

Esker kîncêن Isa navbere xwe de pardikin

„Wan kîncên min li navbera xwe de par ve kîrin, li ser kîrasê min vijag avêtin.“

Eskeran ew tişt kîrin. **25** Lî cem xaçê Isa ji dayêka wi û xuşka dayêka wi, pireka Klopa Meryem û Meryema Mejdelani sekînin bûn. **26** Û dema ku Isa dêya xwe û ew şagirtê ku wi hez dikir dit, ji dêya xwe re got: „Jînîkê, va ye, lawê te!“ **27** Dû re şagirt re got: „Va ye, dêya te!“

Jî dû wê saetê re wi şagirtê, Meryem girt mala xwe.

Mîrina Isa

(Met.27:45-56; Mer.15:33-41; lûq.23:44-49)

28 Dû re, Isa êdi dizaniya ku niha her tişt temam bû ye, bona ku nîvisa bimbarek were şundê, got: „EZ ti bûm!“ **29** Lî wê derê qabek bî sirkê tiji hebû; sungerék bî sirkê tiji kîrin, guliya zûfêre kîrin û dan devê Wi. **30** Dema ku Isa sirke girt, got: „Temam bû!“ û serê xwe xar kîr û rihê xwe da.

31 Bona ku roja hazır kîrinê bû, ji ber ku ceset roja Sebtê dî xaçê de neminin, (çimki ew roja Sebtê rojekê mezin bû); Yahûdiyan ji Pilato rica kîrin ku ew çêqê wan bide şikandin û bide helanin. **32** Wê demê esker hatin çêqê wan her du mîrovê ku li tev Isa hatibûn xaçkîrinê şikandin. **33** Feqet dema ku ew hatin cem Isa, wan dit ku ew miri ye. Bo wê yekê eskeran çêqê wi neşikandin. **34** Lîbelê, disa ji eskerkê pê rîm tenışta wi qul kîr. Jî tenışta wi hema xwin û av heriki. **35** Ew mîrovê ku ev dit şehadeti kîr û şehadetiya wi ji rast e. Ew bi xwe zane ku wi rasti gotiye. Bona ku hun ji iman bikin, wi şehadeti kiri ye. **36** Çimki ew tişt bona ku nîvisa bimbarek: „tek hestiki wi naşike.“ were şundê, çebûn. **37** Û disa nîvisekê dîn wîsa dîbêje: „Mîrovê ku wan bedena wi qul kiri ye, wê mêze wi bikin.“

Hîlanin û defînkırına Isa

(Met.27:57-61; Mer.15:42-47; Lûq.23:50-56)

38 Pîşti van tiştan şagirkê Isa, yê ku ji tîrsa Yahûdiyan xwe veşarti bû, ji Erime-

tiyê navê wi Ûsîf bû, ji bo hilanina cesedê Isa, ji Pilato rica kîr û Pilato ji izin da. Ü Ûsîf hat, cesedê Isa rakır. 39 Ew mîrovê ku pêşî bi şev hatibû ba Isa, Nikodim ji nêzika sed litir mîska tevlihev û darê zendeqê girt û hat. 40 Wê demê wan cesedê Isa girt lî ser adeta definkırına Yahûdiyan, ew tevbiharat lî caw pêçandîn. 41 Şunda ku Isa li çarmixê xistibûn baxçek hebû, û dî nav wi baxçeyi de ji mezelek nû hebû ku, hê tu kes nekirübûnê. 42 Ü bona ku ew roj bo Yahûdiyan ya hazır kîrinê bû, wan Isa kîr wê derê; çimki mezel nêzik bû.

İsa jî mîrînê radîbe

(Met.28:1-8; Mer.16:1-8; Lûq.24:1-12)

20 Dî roja heftiyê ya pêşî de zû, hê tari bû, Meryema Mejdelani hat mezelê. Wê dit ku kevirê derê mezelê de hatiye rakırın. 2 Wê demê ew revi hat cem Simon Petrûs û şagirtê dîn yê ku Isa jê hezdikir, û ji wan re got: „Xudan jî mezelê rakırine, û em nîzanin ku, ew kîrine kû derê.“

3 Petrûs lî tev wi şagirtê dîn derketin û ber-

bî mezelê çûn. 4 Her du ji bî hevûdu re revin; feqet ew şagirtê dîn ji Petrûs pitîr lez revi, û beri ew gehîşt mezelê. 5 Wi xwe xar kîr mîze hîndurê mezelê kîr, paçê caw lî erdê raxisti dit; feqet neçû hîndur. 6-7 Wê demê lî dû wi re Simon Petrûs ji hat û ew çû hîndurê mezelê. Wi ew cawê ku lî erdê bû û dîsmala ku serê Isa pêcabûn dit. Dîsmal lî tev caw, (kefen) nebû, cê dî şunde kê dîn de lif kiri, (bî hevre pêçandi) sekini bû û wi ew wîsa dit. 8 Wê demê ew şagirtê dîn yê ku beri gehîştibû mezelê ji ket hîndur dit, û iman kîr. 9 Çimki wan ew nîvisa bîmbarek ya ku dibêje Isa jî mîrînê radîbe, hê nedîzanin.

İsa jî Meryema Mejdelani re xuya kîr

(Met.28:9-10; Mer.16:9-11)

10 Wê wextê şagirt disa çûn mala xwe. 11 Feqet Meryem giriya û der ve cem mezelê sekini. Dema ku ew giriya xar bû û mîze hîndur mezelê kîr. 12 Wê du mîyake-tê ku kîncê sıpi lî xwe kîribûn dit; ew cem cesedê Isa, yek ji aliyê seri û yek ji aliyê

lîngan rûniştibûn. 13 Wan ji Meryemê re got: „Jînîkê tu çîma dîgiri?“

Wê ji ji wan re got: „Xudanê mîn rakırîne, û ez nîzanim ku ew kîrîne kû derê.“

14 Lî dû vê gotinê re, wê mîze paş xwe kîr û dit ku Isa lî vê sekini ye. Feqet Meryemê fehm nekir ku Ew Isa ye. 15 Isa ji wê re got: „Jînîkê ma tu çîma dîgiri?“, „Ma tu lî ki dîgeri?“

Wê ji zen kîr ku Ew baxçevan e, û ji wi re got: „Efendi, eger ku te Ew bîriye, ji mîn re bîbêjê te Ew kîriye kû derê ez ji herim Wi rabikim.“

16 Isa ji wê re got: „Meryem!“

Ew ji vegeri û bî zîmanê İbrani got: „Rabbûni!“ mana Rabbûni, ,Mamoste’ye.‘

17 Isa ji wê re got: „Destê xwe nede Mîn!“ „Çimki ez hê derneketime ba Bav; feqet tu here cem bîrayêñ mîn, û ji wan re bîbêje: „Ez derdikevîm ba Bavê xwe û Bavê we, ba Xudê yê xwe û Xudê yê we.

18 Meryema Mejdelani çû cem şagirtan. Ji wan re got: „Mîn Xudan dit!“ Dû re tiştê ku Xudan ji wê re gotibûn, wê ji ew şagirtan re gotin.

Isa ji şagirtên xwe re xuya kîr

(Met.28:16-20; Mer.16:14-18; Lûq.24:36-49)

19 Ew roj, raja heftiyê ya pêsi de, dema ku êvar bû, derê mala ku şagirtên Isa tê de bûn ji tîrsa Yahûdiyan girti bû; û Isa hat, lî nav wan de sekini û ji wan re got: „Selamet ji we re!“

20 Ev got, dest û tenışta xwe nişanê şagirtên Xwe dan. Şagirtan ji Xudan dit û dîlsa bûn. 21 Isa disa ji wan re got: „Selamet ji we re!“ „Mina ku Bav ez şandım e, ez ji we dişinim. 22 Dema ku wi ev got, pîfkir wan û got: „Rîhê miqaddes bistinîn! 23 „Hun gunehêñ ki efu bikin, ef dîbe; û hun gunehêñ ki efu nekin, ef nabîn û dîsekînîn.“

Isa ji Tomas re ji xuya kîr

24 Tomas, yê ku jê re digotin, „Zo“ (Didimos) ew ji daxîlê dîwazdehan bû; û dema ku Isa hat ew lî tev wan şagirtên dîn nebû. 25 Wan şagirtên dîn ji wi re gotin: „Me, Xudan dit!“

Feqet Tomas ji wan re got: „Heta ku ez şu-

na mixan dî destên Wi de nebinim, û bê-
çiya xwe ji nedim şuna mixan, û destê xwe
ji nekim tenışta Wi, bawer nakım.“

26 Heyşt roj dû re, şagirtên Isa disa mal de
bûn. Tomas ji lî tev wan bû. Dema ku deri
girti bû, Isa hat lî nav wan de sekini û got:
„Selamet ji we re!“ **27** Dû re Tomas re got:
„Bêçiya xwe dîrêj bîke û mêze destê mîn
bîke; destê xwe ji dîrêj ke û bîke tenışta
mîn; û bêiman nebe, feqet bîiman bîbel!“
28 Tomas ji Wi re got: „Xudanê mîn û Xudê
yê mîn!“

29 Isa wi re got: „Te bona ku ez ditim iman
kîr; feqet xwezi bî wan yên ku neditin û
iman kîrine!“

30 Isa dî ber şagirtên xwe hê pîr mûcize
çêkir ku, ew dî vê kitêbê de nehatine nîvisin.
31 Feqet bona ku hun iman bîkin, Isa
Lawê Xudê Mesih e, û iman bîkin ku bî
navê Wi dî we de jiyan hebe, evêن ha
hatine nîvisin.

Isa tere cem golê

21 1-2 Dû van tiştanre, Isa dî tenışta
gola Taberiyê de xwe disa nişanê
şagirtan da; û ev ji wîsa çêbû: Simon
Petrûs, şagirtê ku jê re „Zo“ dîgotin To-
mas, ji gundê Celilê yê Kana de Natanyel,
lawê Zebedi û du tene şagirtên Wi yên
dîn ji bî hev re bûn. **3** Simon Petrûs ji wan
şagirtên dîn re got: „Ez terim girtina ma-
siyan.“

Wan got: „Em ji lî tev te werin.“ Ew der-
ketin û siwarê qayixê bûn. Feqet wan wê
şevê qet masi negirtin. **4** Dema ku bû sibe,
Isa tenışta golê de sekini bû. Feqet şagir-
tan fehm nekîrin ku, Ew Isa ye. **5** Ü Isa ji
wan re got: „Zarokno, ma xwarinek we
heye?“

Wan ji Wi re got: „Na“

6 Isa ji ji wan re got: „Torê berdin aliyê
rastê, hunê bîbinin!“ Lî ser vê yekê wan
berdan, û ji ber pîrbûna masiyan êdi wan
nekîrin ku torê kaş bîkin.**7** Wê demê şâ-
girtê ku Isa jê hez kîr, ji Petrûs re got: „Ev
Xudan el!“

Simon Petrûs, dema ku bîhist Ew Xudan e, kirasê xwe li xwe kîr (çimki ew tazi bû), û xwe avête golê. **8** Feqet wan şagirtên dîn, tora masiyan kaş kîrin bî qayixa piçûk hatîn. Çimki ew ji reşiyê nêziki du sed arşinan dûr bûn. **9** Dema ku ew der ketin, wan dit ku agirê komîr dîşewîte, û li ser agir ji masi û nan heye.

10 Isa ji wan re got: „Niha wan masiyê ku we girtine binin.“

11 Û Simon Petrûs sıwar qayixê bû, tor kaşê reşiyê kîr; tam sed û pênce û pênc masiyên mezîn li torê de hebûn. Ev qas pîr masi torê de hebûn, disa ji tor qîş nebû. **12** Isa ji wan re got: „Werîn, xwarîna sibehê bixwin.“

Qet şagirkê cesaret nekîr ku jê pîrs bîke û bîbêje: „Ma Tu ki yi?“ Çimki wan zanîn ku Ew Xudan e.

13 Isa hat nan girt, da wan; û wîsa masi ji da wan. **14** Isa piştî ku ji mîrinê rabû, niha ev cara sisêya bû ku, Wi xwe ji şagirtên xwe re da xuya kîrin ê.

Isa, Petrûs û Yûhenna

15 Bî vi awayi dema ku wan nanê sibê xwar, Isa ji Simon Petrûs re got: „Ya Simon lawê Yûhenna, ma tu ji van hê pîrtir ji mîn hez dîki?“ Simon Petrûs got: „Erê, ya Xudan, tu zani ku ez ji te hez dîkim.“

Isa ji ji wi re got: „Berxên mîn bîçêrine.“

16 Isa cara dîduyan disa jê pîrs kîr û got: „Ey lawê Yûhenna Simon, tu ji mîn hez dîki?“

Wi ji got: „Erê, ya Xudan, tu zani ku ez ji te hez dîkim.“

Isa ji wi re got: „Miyên mîn bîçêrine.“ **17** Isa cara sisêyan disa ji wi re got: „Ey lawê Yûhenna Simon, ma tu ji mîn hez dîki?“

Petrûs ji ber ku cara sisêyan Isa ji wi pîrs kîr: „Ma tu ji mîn hez dîki?“ Xemgin bû, û ji wi re got: „Ya Xudan, tu her tiştî dizani; û tu dizani ku, ez ji te hez dîkim.“

Isa ji Petrûs re got: „Miyên mîn bîçêrine.“

18 Jî te re bî rasti bî rasti dibêjîm: „Xortiya xwe de te xwe bî xwe girê dîda û kû ve bixwestana tê bîçûwayî wê derê. Feqet dema ku tu kal bîbi tê destê xwe dîrêj bîki,

yenê dîn wê te gîrê bîde û te bîbe şunda
ku tu nexwazi heri.“ **19** İsa, jî bo işaret kırı-
nê ev got ku (Petrûs) bî mîrînek çawa Xu-
dê bilind bîke. Dû re jî wi re got: „Lî dû mîn
were.“

20 Petrûs mîze paş xwe kîr û dit ku ew
şagirtê ku İsa jê hez dîkîr lî dû wan dîhat.

Ew şagirt yê ku dema wan şîv dîxwarîn,
xwe dabû ber singê İsa û got: „Ya Xudan,
ewê ku te bîde dest ki ye?“ Ev ew e.

21 Petrûs ew dit û jî İsa re got: „Ya Xudan,
ma ev jî wê bîbe ç?“

22 İsa jî wi re got: „Eger ku ez bîxwazîm
ew bisekîne heta ku ez werim, ma te çî jî
vi ye? (Ma jî te re çi?) „Tu lî dû mîn were!“

23 Bî vi awayi: Lî nav biran de gotin derket
ku, „ew şagirt namîr e.“ Feqet İsa negoti-
bû wi: „Ku ew namîr e.“ Lê belê Wi tenê
got ku: „Eger ku ez bîxwazîm ew bisekîne
heta ku ez werim, ma te çî jî vi ye?“ (Ma jî
te re çi?)

24 Yê ku jî van tiştan re şehadeti kiriye
û ev tiştên ha nîvisiye, şagirt ev e; û em
dizanîn ku şehadetiya wi rast e.

25 Hê pîr tiştê dîn yênu ku İsa çêkîrin hene.

Ez bawerîm ku, eger ew yek bî yek bîhata-
na nîvisin, kitêbê ku bîhatana nîvisandîn
heta ko dînê de ji cih nedîbûn.